

DUNCAN MACMILLAN

LONGEN

VERTALING

TEUNKIE VAN DER SLUIJS

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #668

© 2011-19, Duncan Macmillan

© 2014-20, Teunkie van der Sluijs

Eerste druk 2022

isbn 978-94-6076-668-8

nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver, vertaler en De Nieuwe Toneel-bibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the author, translator and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit

Mara Aronson

Connie Nijman

Ditte Pelgrom

Redacteur

Jona Hoek

Typografie en basis lay-out

Connie Nijman

Printwerk

Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl

Postadres De Nieuwe Toneelbibliotheek

Willem Beukelsstraat 42 1097 ct Amsterdam

Dit boekje is online te bestellen op:

www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

All rights whatsoever in this Play are strictly reserved and applications for performance, etc., shall be made to Casarotto Ramsay & Associates Ltd., 3rd Floor, 7 Savoy Court, Strand, London, WC2R 0EX, United Kingdom. No performance of the Play may be given unless a licence has been obtained prior to rehearsal

Opvoeringsrechten van de Nederlandse vertaling zijn voorbehouden; inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij Berlin Associates, 7 Tyers Gate, Londen SE1 3HX, Verenigd Koninkrijk. Opvoering van deze vertaling mag slechts plaatshebben indien een licentie daartoe is verworven voorafgaand aan repetities

Dit toneelstuk is geschreven om uitgevoerd te worden op een leeg toneel. Er is geen decor, geen meubilair, er zijn geen rekwisieten, en er is geen mime. Er zijn geen kostuumwisselingen. Licht en geluid dienen niet benut te worden om een verandering van tijd of plaats aan te geven.

Een schuine streep (/) geeft het punt aan waar dialoog overlapt en de volgende spreker begint.

Een regel met alleen een komma (,) geeft een pauze, een rust of een stilte aan, waarvan de lengte door de context bepaald kan worden.

De afwezigheid van een punt aan het einde van een claus geeft een onderbrekingspunt aan, of een afdwalende gedachte, of een plotseling stokkende gedachte.

Van het begin af aan spreken de personages sneller dan je zou verwachten.

Het stuk wordt gespeeld zonder pauze.

* * * *

Het stuk dient zich af te spelen waar het wordt opgevoerd. Referenties die naar elders verwijzen dienen te worden aangepast.

De letters 'M' en 'V' zijn geen personagenamen. Programma's en andere publiciteitsmaterialen dienen enkel de acteurs te vermelden – niet wie zij spelen.

Licht.

v Een kind?

m Even ademhalen.

v Een kind?

m Nou ja, ik dacht maar.

v Over de toekomst.

m We zouden anders moeten gaan leven.

v De planeet, minder verbruiken

m nee, dat is, ja natuurlijk maar dat is niet

v oké.

m Ik jaag je in de stress.

v Niet / in de stress.

m Totaal. Jij dacht dat jij degene zou zijn.

v Nee.

m Die het zou zeggen, toch. Die zou zeggen ja, ja oké, ik ben er klaar voor, ja, laten we het doen, ja.

v Dat is

m die druk zou zetten, om, ja, / mij proberen over te halen om

v druk? Druk zou zetten? Ik ben geen geen geen geen

m we hebben een gesprek. Meer dan dat is dit niet. Dit is niet meer dan een gesprek.

v *Jij* hebt een gesprek.

m *Wij* hebben een gesprek.

v Een gesprek dat jij begint.

m Een gesprek dat ik, ja, dat ik probeer te beginnen.

v Een gesprek dat jij besluit nu te beginnen.

m Ja.

v In de Ikea.

m Niet dat ik dat van plan was.

v Nee. Oké. Ja. Oké.

m Wil je misschien wat water / of

v die peuter met die panda staart ons aan.

m Je hyperventileert.

v Niet overdrijven.

m Als 't je te veel is

v 't is me niet / te veel.

m Als 't je te veel is kunnen we het terug in een doos stoppen, gewoon een dekseltje erop en op slot en later als jij niet zo in de stress schiet / kunnen we

v Ik ben niet gestrest.

m Goed prima oké.

v Ik ben niet gestrest ik ben alleen
verrast. Ik ben verrast ik ben
ondersteboven. Dat is wat ik ben. Alsof ik van de top van een
wolkenkrabber ben geduwd. Ik ben

m gestrest.

v Echt niet.

m Echt wel.

v Ik schiet compleet in de stress ja omdat waarom kun jij nou nooit, hoe
kun je nou, had je soms niet, waarom praat je daar nou niet over met mij
/ ik wou dat je me BINNEN-liet ik wou dat je me BINNEN-liet in dat
hoofd van je. In dat fucking ondoordringbare fucking

m Ik praat nu toch met je. Ik vertel het je nu toch. We praten, we
praten nu, wij hebben een gesprek. Wanneer had ik anders

v dat hebben we niet. Dat hebben we niet. Dit is geen gesprek.

m Oké.

v Echt niet.

m Oké.

v Ik weet niet wat dit is maar ik weet één ding fucking zeker dit is geen

m goed oké oké.

v Kunnen we op z'n minst uit de rij? Iedereen staat

m tuurlijk, sorry, ik wilde ook niet zomaar

,

v ja. Ik moet even rust. Kunnen we het terug in die doos stoppen?

m Er is geen haast bij.

v Moet even

m geen paniek.

v Even op adem komen.

m Het is een gesprek.

v Even een blokje om of zo. Tien minuutjes. Ik zie je wel bij de auto.

m Oké.

v Wat is er?

m Tien minuutjes zei je.

v Ik moest nadenken.

m Het is pikkedonker. Je stinkt naar sigaretten.

v Het sneeuwt. Sneeuwt 't?

m Je hebt geen jas aan.

v Dit weer is krankzinnig.

m Koudste winter ooit zeiden ze net. Heetste zomer, koudste winter.

v En jij hebt de motor aan laten staan.

m Zat naar de radio te luisteren.

v 't Gaat wel weer.

m Weet ik ik was alleen

ongerust

v Nergens voor nodig.

m Goed.

,

v Hebben we überhaupt meegenomen waar we voor kwamen?

m Ik was nog teruggegaan maar ze waren al

v shit.

m Ja.

,

v Een kind?

,

m Ik zat alleen maar

te denken.

,

v Kunnen we gewoon

we gaan 't daar nog over hebben maar

m Weet ik.

v niet nu. Ik ben te

m ja, ik ook.

v Mag ik rijden?

m Tuurlijk.

v Kun jij je nummers opzetten. Me je nieuwe liedjes laten horen.

m Ze zijn nog niet af.

v Oké, nou ja,

laten we dan gewoon stilzitten en niks zeggen, oké? Gewoon stil, niet hier meteen iets mee hoeven want

m goed.

v ik heb gewoon niet de

m 't is al goed. Wanneer je erover wil praten / kunnen we

v nee oké natuurlijk prima maar niet nu ik heb er nu niks over te zeggen omdat het zo'n verrassing is, het is zo'n enorme, je kan zoiets niet zomaar tegen iemand zeggen je kan zoiets niet zomaar tegen mij zeggen en dan verwachten dat ik daar oké en rationeel en helder van geest / en niet

m wanneer is dan wel 't goede moment om / 't gesprek

v weet ik niet ik heb ook niet overal een antwoord op ik weet alleen dat

dat

het

niet

was.

,

Het spijt me.

m Had ik nou maar niks gezegd.

,

v Nee, nee, je hebt gelijk. Je hebt gelijk.

Het is iets waar we over zouden moeten

m moeten?

v Ja zouden, ja, praten want, fuck, we worden er ook niet

m Nee precies.

v Jonger op.

m Nee.

,

Is dit dan dat gesprek of

v nee.

'
Ja.

'
Nou, ga door.

m Waarmee?

v Met, jij was aan het zeggen, met, weet je wel, wat? Wat zei je ook alweer?

m Ik heb alles al gezegd.

v Zeg het dan nog een keer omdat ik je daarstraks niet kon verstaan omdat iedereen stond te staren en ik liep achter een winkelwagentje en ik hield een lamp vast en ik kreeg geen adem.

m Je had de hoofdlijn wel te pakken.

v Volgens mij wel.

m Anders was je niet zo in de stress geschoten.

v Touché.

,

Touché.

,

Dus.

Hoe gaan we nu verder?

m Nou, om te beginnen moesten we eens van deze parkeerplaats weg.

v Sarcasme? Nu? Denk je nou echt dat dat

m Ik zou graag jouw mening willen horen.

v Ja.

m Natuurlijk.

v Natuurlijk natuurlijk.

m Het moet van twee kanten

v Weet ik.

m Het moet van twee kanten komen en dus

v maar

m ga door.

v Goed dan,
het zit zo dat dat

Ik heb geen idee. Ik heb geen
mening? Ik heb geen
't is alsof je me in m'n gezicht mept en me dan een wiskundesom
voorlegt / terwijl ik nog op de

m alsof ik je *in je gezicht mep*?

v Je weet best wat ik bedoel.

m Nee.

v Oké. Ja. We doen het. We doen het. Ja. We doen het. Ja.

m Ik zet

v Ik zeg ja.

m Ik zet je niet voor 't blok.

v O nee?

m Nee.

v Jij begint 't gesprek.

m Als je 't zo

v nou ja het is begonnen en nu hebben we het en ik zeg ja.

m Goed dan.

v Goed, kijk, luister, je moet goed begrijpen oké, ik denk nu hardop na dus laat me alsjeblieft even uitpraten laat 't me gewoon even hardop overdenken alsjeblieft goed niet meteen in de rede vallen als ik iets verkeerd zeg of iets stoms laat me gewoon even nadenken oké want ik wilde altijd goed en ik praat nu in het abstracte ik wilde altijd ik heb altijd een gevoel of een idee van mezelf gehad me altijd gedefinieerd oké als iemand die, dat mijn doel in dit leven dat mijn bestemming op deze planeet zou zijn om te en niet dat ik 't ooit op die manier heb gezien dat komt alleen nu doordat jij 't vraagt of niet vraagt maar het opgooit, het

gesprek begint alleen daardoor dat ik er nu überhaupt over denk maar 't is voor mij altijd een soort van gegeven geweest een aanname al sinds ik een klein meisje was dat met poppen speelde ik bedoel lang lang lang voordat ik jou leerde kennen, het was nooit hoe ik me voorstel dat 't moet zijn namelijk een een een een een een een fucking een een een een een extensie van een uitdrukking van weet je wel, fucking *liefde* of wat dan ook, een samenkomen van twee mensen het was altijd een of andere oké en dit klinkt achterlijk en naïef maar het was altijd een beeld, denk ik, van mezelf met zo'n buik en stralend met dat moederlijke of achter een kinderwagen of bij een wiegje met zo'n mobile erboven of dat ik het toezing of Nijntje of Jip en Janneke voorlees, weet ik veel, 't heeft me nooit uitgemaakt of 't nou een jongetje of een meisje als 't maar klein en zacht en schattig en met een hoofdje met zo'n melkig geurtje en van die kleine sokjes en giechelen en ja kots ook hoort er allemaal bij, ervoor zorgen, het verzorgen dat is denk ik dat is de impuls en dan was er ook altijd wel een vader in dat plaatje maar meer een soort van vage standaard achtergrond-man, het spijt me, dat is gewoon zo'n beeld van mijn leven dat ik altijd heb gehad sinds ik na kon denken en ik heb daar nooit vraagtekens bij gezet. Nooit. En ik heb dat allemaal weggedrukt en gefocust op mijn carrière, op mijn proefschrift, op mijzelf en nu wordt 't, wordt 't misschien wel een beetje écht ik moet daar even over nadenken even een momentje alsjeblieft gewoon even een een een een een een een of eigenlijk veel langer omdat nou ja omdat ik geen idioot ben, ik ben een bedachtzaam, heel bedachtzaam persoon en ik wil alles om de juiste redenen doen of op z'n minst om een *goede* reden en ik geloof in

het nut van twijfelen en nooit zomaar blindelings accepteren of en het gaat heel wat moeite kosten om dit te ontrafelen of om om om om om om op te rakelen niet op te rakelen maar op te rakelen wat ik al die tijd voor ogen en die aannames omdat 't belangrijk is waarschijnlijk het belangrijkste wat je ooit kan doen om een ander mens een ja een mens een echt levend ademend denkend omdat ze niet voor altijd klein blijven en ik denk of niet soms ik denk dat een hoop mensen ze alleen zien als klein, alleen maar als piepklein en lief en onvoorwaardelijk met hun oogjes en hun gegiechel en hun piepkleine vingertjes om je duim en ik heb ik had ik denk ik dacht dat altijd zo omdat 't te moeilijk is weet je wel we zitten niet in elkaar om te kunnen vatten om volledig te kunnen begrijpen wat voor wat voor wat voor wat voor

m omvang

v of wat dan ook en dat is misschien is dat een overlevingsstrategie misschien een ingebouwd ding want, fuck, als je erover na zou denken als je er echt goed over na zou denken voordat je 't zou doen dan zou je 't van je leven lang echt fucking nooit doen omdat het te fucking te fucking

m omvangrijk

v *dat* is het dat is het dat is het het is fucking omvangrijk, fucking omvangrijk de fucking zin van het leven zelf, de fucking, het doel, de zin,

de doelloosheid, de liefde en de doodsangst en de hoop en de vrees en alles dan gaat dan staat alles ineens op z'n allerhardst, de rest van je leven de rest van *iemand anders leven* dat je iemand voor altijd aan iets verbindt, voorouders, de zeven-en-een-halve duizend generaties aan menselijke geschiedenis en ik weet zelfs bijna niks van mijn grootouders, laat staan van mijn overgrootouders of of of of en het zijn wel *hun* genen, hun genetisch spul, als je erover nadenkt, zij, deze dooie mensen die maar een beetje rondtollen en keuzes bepalen voor zo'n dreumes, zo'n kleine, maar dat is nog niet eens alles,

m even ademhalen.

v Ik zeg dit ik zeg dit omdat ze niet altijd klein blijven, ze groeien op en worden mensen, ze worden volwassenen net zoals iedereen, ze worden hun eigen onafhankelijke volwassen persoonsjes en ze denken hun eigen gedachten en ze kopen hun eigen kleren en ze gaan uit huis en dan hebben ze een hekel aan je.

Oké, als ik hardop nadenk hè.

Ik denk na en ik praat.

m Ik zei niets.

v Wij hebben een gesprek.

m Ja.

v Meer niet toch.

m Kom, laten we naar huis gaan en aan de gin en dan doen we alsof ik er nooit over ben begonnen.

v En de planeet.

m Voor mij geen ijs. Hier, neem jij maar.

v De planeet. Omdat jij je zorgen maakt om dezelfde dingen als ik, jij geeft om dezelfde

m is dat zo?

v En ze zeggen of niet soms ze zeggen dat als je echt geeft om onze planeet, als je echt geeft om de toekomst van de mensheid neem dan geen kinderen.

m Is dat zo?

v Nou ja, in feite zeggen ze dat als je echt geeft om de planeet maak dan jezelf van kant maar ik ga

ik bedoel,

dat ga ik niet doen.

Dus,

omdat er, god zeg, bijna acht miljard mensen zijn of zo, er zijn *te veel mensen* en er is te weinig van alles dus in feite is het enige juiste om te doen, het ethische om te doen is om daar niet nog meer aan bij te dragen, vooral mensen zoals wij.

m Mensen zoals

v autorijdende, plastic zakken gebruikende, spuitbussen spuitende, avocado importerende, Westerse,

m maar wij zijn goed volk.

v Precies. Wij zijn wij zijn wij zijn goed volk ja dat zijn we. Goed.

Zijn we dat?

m Je moet daar niet te veel over nadenken.

v Nee dat weet ik. Het is niet *onze* verantwoordelijkheid.

En bovendien, wat dat betreft is er nog zo veel onduidelijk.

En wat als dit kind, deze hypothetische

wat als zij, of hij, deze denkbeeldige kleine Edwin of Hannah,

m Edwin?

v Wat als zij of hij nou *nét* degene zou zijn die dit allemaal oplost en alles zou redden, iedereen zou redden, de wereld, de ijsberen, Bangladesh, alles, dat kunnen we niet weten dus

m hoe hou je daar nou weer rekening mee?

v Precies. Of we zouden een bos kunnen planten. We zouden de ecologische voetafdruk kunnen uitrekenen van de uitpuilende stapel luiers op de vuilstort en de vestjes van de Prénatal die ze vanuit Congo of van waar dan ook invliegen en we zouden bomen kunnen planten, hele bossen, iets puurs maken en iets iets iets dat weer lucht brengt, zodat

m De wereld zal behoefte hebben aan *goed volk*.

Met alles wat er gebeurt.

We kunnen 't niet overlaten aan de mensen die niet *nadenken*, de mensen die maar kind na kind op de wereld zetten zonder echt onder de loep te nemen wat hun hun hun hun *liefdesvermogen* is.

Ik bedoel, dat is toch waarom alles zo overhoop ligt, of niet dan?

v Ja. Inderdaad. Precies.

Wacht even wat?

Bedoel je nou dat sommige mensen te achterlijk zijn om kinderen te krijgen?

m Nee. Nee *natuurlijk niet*. Nee. Nee.

Maar

ja

sommige mensen, heel veel mensen, denken er niet goed over na, niet genoeg, en misschien dat de slimste, meest zorgzame, meest geïnformeerde mensen juist net geen kinderen krijgen.

v Oké.

m Dus hún genen overleven dan net niet. En dan wordt alles minder zorgzaam en minder geïnformeerd en meer en meer *verwilderd*.

v Dus, om de planeet te redden moeten we maar, wat bedoel je nou, *eugenetica* of

m nee, nee.

v Sterilisatie? Uitroeijing?

m Da's niet wat ik bedoel.

v Kampen? Dwang

m nee. Natuurlijk zeg ik niet
Ik weet de oplossing ook niet.

Ja, sommige mensen zeggen dat dat misschien gaat gebeuren maar wij
zijn dan al lang dood tegen die tijd

v Wat dan? Een examen om te bepalen wie er

m nee. Nee *natuurlijk niet*
Ik zeg niet

nee.

Nee.

Maar,

als we eerlijk zijn, kom op, is het niet bizar dat je wel een examen moet
doen voor je auto mag rijden, maar dat echt *iedereen* zomaar

v o god.

m Ik zeg niet dat er een soort papiertje zou *moeten* zijn, *natuurlijk* niet, dat zou echt totaal

maar

met hoe de wereld erbij ligt, als we eerlijk zijn, kom op, tienermoeders in joggingpakken met een peuk in hun bek, die achteloos hun kinderwagens de weg op duwen, hun kinderen in de supermarkt een klap voor hun bek geven, ze junkfood voeren en op hun dertigste al oma zijn, die zich voortplanten als ratten

v ratten?

m En ondertussen de mensen die *boeken* lezen, de mensen die *nadenken* en proberen er wat aan te doen en ik weet dat ik hier een beetje als een fascist klink, ik speel maar even advocaat van de duivel natuurlijk meer niet maar er bestaan nou eenmaal bedachtzame mensen die maar wachten en wachten op de perfecte omstandigheden en er bestaat niet zoiets als perfect dus de wereld is overbevolkt en mensen denken nou ik wil mijn kind niet grootbrengen in deze wereld vol drugsdealers en pooiers en daklozen, en ik weet dat dit reactionair klinkt maar laten we nou even niet politiek, weet je wel, *correct* zitten wezen, *bepaalde mensen* zouden gewoon geen kinderen moeten krijgen.

Gewoon beter van niet.

En zou het nou echt zo'n groot gemis zijn als die mensen,
nou ja,
geen kinderen
konden
krijgen? Of
ik bedoel,

dat bedoelde jij toch ook? Ik borduur alleen maar voort op wat jij zegt.

v Ik denk dat ik over mijn nek ga. Of nee toch niet. Of ja toch wel.

m Ik zeg alleen maar wat jij mij verteld hebt. Jij bent hier degene die
aan het promoveren is. Wat heb ik dan gezegd dat / niet klopt?

v Ik weet dat ik zo denk, dat ik dat soms denk, maar als je dat hardop
zegt dan klinkt het als het ergste, wreedste, ziekste, hatelijkste

m wat wil je dat ik doe?

v Gewoon een knuffel en even je bek houden lijkt me eigenlijk het
beste.

m Zo beter?

v We moeten dan maar adopteren misschien, eigenlijk, of niet soms?

Waarom zeg je niks?

m Ja, je hebt gelijk, je hebt absoluut het beste, absoluut, met de wereld hoe die erbij ligt, is om te

v zo veel ongewenste, liefdeloze

m en 't is volstrekt irrationeel, ik weet dat 't dat is, maar ik

ik wil
dat
niet doen.

Ik weet dat dat mij een soort van

verschrikkelijk persoon maakt. Maar ik denk gewoon niet dat ik

v en als ik dat nou heel graag zou willen?

m Dan kunnen we 't erover hebben.

v Maar het niet doen.

,

m Nee.

,

v Aha.

,

m Ik ben bang dat ik zo'n vader ben voor wie z'n kinderen pas bestaan als ze iets winnen of als ze in de problemen zitten.

v Ik wil niet zo'n moeder zijn wier kinderen haar hele leven uitmaken. Ik wil nog steeds boeken lezen en dingen doen. Ik ga een kind geen excuus maken om een idioot te worden.

m Je bent je moeder niet.

v Jij bent je vader niet.

m Ik wil met mijn kinderen kunnen spelen zonder dat dat meteen een wedstrijd moet zijn, of opvoedkundig verantwoord.

v Ik wil wel blijven neuken. We moeten 't niet ten koste laten gaan van ons

m mensen worden meteen zo saai en dat hoeft niet.

v Ik wil niet het beste verjaardagsfeestje hoeven geven of het beste Chewbacca-kostuum moeten naaien voor verkleedpartijtjes.

m Of onze kinderen pushen om dingen te doen die ze niet willen.

v Harplessen of

m maar het moet leren belangrijk vinden en zelfstandig kunnen nadenken.

v Maar ook weer niet zo lopen peinzen dat het depressief en eenzaam wordt.

m Herfstbaby's worden altijd het eerst gekozen met gym.

v Geen prinsesjes of soldaatjes. Geen geweren en tiara's. Disney gaat *niet* bepalen wat onze

m en de scholen zijn zo'n puinhoop dat we zelf in zo'n schoolbestuur of ouderraad zouden moeten.

v We praten erover. Kijk ons nou.

,

m We zullen 't nooit weten. We kunnen speculeren wat we willen,

v en ook moeten.

m Maar als we eenmaal een baby in onze armen houden dan kijken we terug op wat we nu zeggen en lachen we om hoe naïef we waren.

,

Zijn wij niet te jong om hierover na te denken? Over dit alles te piekeren? Vroeger deden we nog wel eens wat. Naar de dierentuin. Uitgaan.

v Dat doen we nog steeds.

m Wanneer dan?

v Wat dacht je van vanavond?

m Niet vanavond.

v Vrijdag dan.

m Op vrijdag is het altijd zo druk.

v Woensdag.

,

m Oké.

v IK HEB DIT GEMIST!

m WAT?

v IK ZEI: IK HEB DIT GEMIST. UITGAAN.

m UITGAAN, NOU EN OF.

v WE WAREN ZO SAAI GEWORDEN. ALTIJD DAT THUISZITTEN.
TELEVISIE.

m TELEVISIE. WAT?

v HET STAAT WEL ERG HARD HIER.

m IK VERSTA JE NIET.

v ECHT SUPER HIER.

,

WIL JIJ ONDERHAND OOK NAAR HUIS?

m Frisse lucht.

v Mijn voeten doen nog pijn. Vroeger was ik gek op die laarzen.

m Moet je die lama's zien.

v Echt iedereen loopt hier achter een kinderwagen.

m Zal ik mijn baard laten staan?

v Ja oké ja het is ja laten we samen een mens maken. Ik had mezelf een week gegeven om erover na te denken en ja ik denk dat we het

moeten doen. Ik denk dat we het moeten proberen.

m Weet je dat zeker?

v Ja.

Jij niet dan?

,

Jij niet anders zou je dat niet

m Ik weet het zeker. Ja.

v Oké.

m En jij weet het zeker.

,

v Ja.

m Oké.

v Laten we naar bed gaan.

m Oké.

v Kunnen we even stoppen?

m Alweer?

v Ik moet denk ik even

m we hebben in geen wéken

v Sorry maar ik ben echt even

m alwéér.

v Als we dit / gaan doen

m Niks geen *als* niks geen
begin daar nou alsjeblieft niet / weer over.

v Ik begin helemaal nergens over ik
praat alleen maar. Ik zeg alleen maar dat als
omdat, bedoel ik, niet als, *omdat*, *omdat* we dit doen

m en we doen dit we doen dit

v moet jij je wel

m doe ik toch.

v Laat me nou even uitpraten, moet jij je wel ontspannen omdat dit mooi hoort te zijn en

m Ik voel me top.

v Ja jij voelt je top oké goed goed want 't is gewoon, en misschien heb ik dit totaal verkeerd misschien zie ik spoken, maar het komt over alsof jij overkomt als behoorlijk dat de manier waarop jij je naar mij gedraagt dat die zeg maar best wat

haat
uitstraalt

m Ik haat jou niet.

v Nee dat weet ik dat weet ik wel ik weet dat ik weet dat ik weet dat dat niet zo is.

m Ik haat jou niet.

v Vat dat alsjeblieft niet verkeerd op.

m Even een blokje om denk ik.

v Het me spijt het spijt me ik heb het helemaal verknald ik ben gespannen en het is ook niet alleen jouw schuld

m wat niet? Schuld? Wat nou?

v Nee, ophouden, oké luister alles wat ik

oké. Dus.

,

We proberen het. We proberen het en dat is dat is prachtig, echt dat is 't en het is eng het is prachtig en eng en niet alleen voor mij omdat 't mijn lichaam is waarmee het gaat gebeuren, niet *waarmee* maar *waarbinnen* of wat dan ook maar voor ons allebei is het of niet soms, en we hebben 't er eigenlijk niet over maar er is zo'n klimaat van of niet soms of ligt 't nou alleen aan mij dat ik

,

ja misschien ligt 't wel aan mij.

m Ik ging ervoor. Was er klaar voor.

v Ja. Ja.

Ja weet ik.

Ik weet het en het spijt me.

Ik weet het.

,

Maar het is

oké.

Even diep ademhalen.

Ik wil dat ons

dit gaat om 't scheppen van een mens. Wat we liggen te doen. Het gaat om dit fantastische wonder, nee niet wonder maar je weet wel wat ik bedoel, wonder ja vooruit wonder het gaat om dit wonder dat plaatsvindt en dat

ik wil dat 't

het moet voelen als
weet ik veel
gezegend
nee niet gezegend maar
ja, toch.

,

En jij hebt zo'n pornoblik in je ogen.

m Ik kan er toch niks aan doen hoe ik eruit zie.

v oké oké oké en dat is
in de juiste context is dat prima, meer dan prima het is alleen
zo'n blik alsof je me heel veel pijn wilt doen.

m Nee toch.

v Zo'n blik die moordenaars hebben en mannen in pornofilms.

m Dat komt gewoon

omdat ik me concentreer.

v Word er doodsbenauwd van.

m Echt?

v Nee.

Nee natuurlijk niet.

Maar wel, een beetje.

m Godverdomme.

v Voel je daar nou niet beroerd om dat wil ik niet

m heb je dat wel vaker? Wanneer wij

v nee. Nee. Nee. Nee.

m Je hebt 't wel eens gezegd.

v Misschien af en toe maar

m Je hebt 't wel eens benoemd. Dat is echt zo'n ding voor jou.

v Alleen af en toe 't is
ding? Zo'n ding van mij?

m Ik wil jou. En dan krijg ik soms

wanneer ik jou wil
krijg ik zo'n dierlijke fucking
verschrikkelijke weet je wel

lust
zeg maar,
wil ik gewoon
fucking

je weet wel.
Keihard.
Wil ik
ja, je misschien wel pijn doen. Een beetje. Dat je schreeuwt.

v Weet ik lieverd en soms is dat ook heel

m dat wil jij ook.

v Soms wel soms wel soms maar

m soms wil ik zo graag in jou, wil ik je openscheuren, in tweeën
slijten /
alsof je een

v oké oké oké en dat is

in de juiste *context* is dat prima, dat is meer dan prima dat is

maar dit is anders, dit is

waar ik aan denk is

denk jij daar niet aan

wat dit *betekent*? Wat we liggen te doen? Wat 't meer is dan

het moment zelf?

m Eerlijk weten?

v Eerlijk weten.

m Eerlijk gezegd denk ik alleen aan 't moment zelf.

v Oké.

m Op het moment zelf denk ik nergens aan dan ben ik alleen maar
mijn lul

en mijn mond en mijn / handen en kijk ik naar jouw

v ja prima prima prima oké, goed oké.

m Zo preuts over dit soort dingen.

v Helemaal niet ik ben alleen

wil alleen een

Weet ik veel. Verbintenis. Bedoel ik dat?

Een soort

dat we 't samen doen en niet dat 't iets is dat jij

mij

aandoet.

Weet je in die scanmachines voor hersenen lichten precies dezelfde delen van een mannenbrein op wanneer ze naar een vrouw kijken als wanneer ze naar een moersleutel kijken?

m Wat betekent *dat* nou weer?

v Sorry. Sorry.

Soms is die blik die jij opzet sexy. Echt. Soms denk ik dan

oef.

En je schouders en je geluidjes en je gewicht op me en het gevaar, het
m gevaar?

v hoe jij me nodig hebt, dat er op dat moment voor jou niks anders
bestaat op de hele wereld, dat er een bom zou kunnen ontploffen, een
aardbeving of wat dan ook en dat dat voor jou op dat moment niks
uitmaakt en ik hou ervan dat ik je zo kan laten voelen en vaak heb ik,
doorgaans, meestal heb ik dat ook, ben ik absoluut
dat de wereld niet bestaat alleen jij en ik en
dat wij het hele universum zijn.

Maar van de andere kant soms
en ik ben nu gewoon eerlijk oké maar soms lijkt het alsof je al mijn
ledematen eraf gaat hakken. Begrijp je? Alsof je m'n tanden uit m'n bek
gaat slaan, me in een paar vuilniszakken gaat proppen en in het bos
gaat begraven.

Niet altijd maar soms voelt dat zo.

m Godver-godverdomme.

v Alleen soms. En dan maar heel kort.

m Fuck.

v Ik had beter niks kunnen zeggen.

m Nee.

v Ik had beter

m nee het is

v shit.

,

Het spijt me ik ben gewoon bang en ik ben geen

,

Ik weet niet waar ik 't over heb. Ik voel me anders nooit zo.

Laten we

,

woeh. Jezus Christus.

Ik moet even heel hard lachen of heel hard huilen.

Weet jij geen goeie mop?

,

Nu vallen we zeker nooit meer in slaap? Voorlopig niet in elk geval.

,

We kunnen 't opnieuw proberen. Ik ben blij dat we erover konden praten. We kunnen 't opnieuw proberen.

m Ja. Tuurlijk.

Doen we.

Maar niet nu.

v Nee. Oké.

,

Ik hou / van jou.

m Ik ga even zitten lezen denk ik. Of tv-kijken.

v Wil je dat ik meekom?

m Nee.

Ga slapen.

v Oké.

Liefje,

alleen,

sorry maar

ik had liever niet

je weet wel.

Ik weet dat je

dat je niet

m wat?

v Laat maar.

m Ik ga me nu echt niet zitten afrukken als dat is / wat je bedoelt.

v Ik wil alleen maar zeggen dat we alle hulp nodig hebben die we kunnen krijgen dus alsjeblieft niet

m tering.

v Ik bedoel maar.

m Oké.

,

v Oké.

m Goeiemorgen.

v Wat ben jij vrolijk.

m Volgens mij is het lente.

v Je hebt ontbijt gemaakt.

m We zouden moeten verhuizen.

Naar buiten de stad. Dat doen mensen toch?

Een plek die echt van ons is. Beetje buitenruimte. Frisse lucht. Ruimte voor doelpalen. Een trampoline. Kinderbadje. Bomen. We zouden bomen moeten aanplanten. Dat we meer zuurstof de lucht in helpen. Wat jij zei. Dat we bijdragen.

v We zouden moeten trouwen.

,

m Laten we daar even over nadenken.

v Wil jij dat niet?

m Beter even één ding tegelijk.

v Ik ga koffie zetten.

m Jij zou werk moeten zoeken.

v Als ik straks mijn doctorstitel heb zijn mijn / kansen een stuk

m we kunnen niet allebei

v nee. We kunnen niet *allebei*

m en ik moet blijven freelancen voor als mijn

v ik weet dat dit niet bepaald feministisch van me is maar eigenlijk lieverd denk ik dat jij beter, als we dit echt serieus doen, dat jij iets meer voltijds zou moeten en ik weet dat je gratis platen krijgt en vrij om op te treden maar we moeten allebei offers brengen en ik zal niet kunnen werken als ik straks dikker word en ook nauwelijks in het eerste jaar en we moeten wel zorgen voor

m er zijn zat muzikanten met kinderen.

v Er zijn zat *succesvolle* muzikanten met kinderen.

Dat bedoelde ik niet
ik wil niet zeggen dat jij niet
dat jij niet ook ooit

Ik ben je grootste fan. Dat weet je toch.

't Is gewoon
Niemand *betaalt* nog voor muziek. Jij wil echt niet trouwen?

m Wat bedoel jij met: *waarmee* 't gaat gebeuren? Gisteravond toen we 't erover hadden toen zei je dat 't jouw lichaam is, dat 't jouw lichaam is waarmee het gaat gebeuren.

v Dat is toch ook zo.

m Je praat erover alsof 't een

v het is mijn lichaam dat
wanneer het gebeurt, ja, dan gebeurt het met mij.

m Tuurlijk weet ik ja natuurlijk maar
wil jij nog wat?

v Geen honger.

m Jij stelt 't voor als een soort
weet ik veel
schade,
geweld,
een terreurdaad of

v nou ja,

m jij ziet 't als

v ja.

m Een bedreiging.

v Dat niet alleen maar
of doe toch maar wel ja
maar, ja tering ik ben doodsbang. Als ik eerlijk ben.

m Dat is

dat is jammer.

v Dat is realistisch. Ik probeer alleen maar

ik ben me erop aan het voorbereiden.

Ja ik vind 't spannend om dikker te worden en scans te moeten doen en
ja ook te bevallen dat ook natuurlijk maar het gaat wel pijn doen en
ongemakkelijk zijn en mijn gevoelens, mijn gedachten schieten straks
alle kanten op.

En dat maakt me angstig. Natuurlijk.

Dat *snap* je toch wel?

,

Ik rek straks uit, zwel op, word een een een een een huis, mijn borsten

worden groter, gaan pijn doen, verdomd veel pijn doen en worden dan leeggezogen en raken voor altijd hun vorm kwijt, mijn

je weet wel, mijn

ik bedoel

die gaat natuurlijk ook veranderen met wat ze allemaal ondergaat.

Heb je wel eens een bevalling in 't echt gezien? Da's niks zoals op tv. 't Is bloed en stront en viezigheid en dan lig ik daar ingescheurd en onder de blauwe plekken alsof ik ben overreden door een vrachtwagen.

Volgens mij voelt een rups zich zo als-ie verpopt.

m Het spijt me dat ik niet

dat ik het niet kan doen.

v Jij hebt geen baarmoeder.

m Dat zeg ik toch.

v Jij wou dat jij degene was die

m ja.

v Zwanger werd?

m Lach me niet uit.

v Jij zou willen dat jij een foetus kon kweken negen maanden lang en hem dan baren door je

m een beetje wel ja. Ik voel toch al dat we niet gelijkwaardig zijn op de een of andere manier, dat ik nooit kan weten hoe 't voelt en dat jij dat weet en waarom kijk je me nou zo aan?

v Jij deelt je angsten met mij.

m Het spijt me.

v Nee. Je bent lief. En overbezorgd. Dit is echt heel erg lekker, is er nog meer?

m Neem de mijne maar.

v Nee.

m Ik hoef niet meer.

v Wat is er nou?

m Niks.

Jij moet wel ophouden met roken.

Als je 't serieus / neemt

v ja heb je gelijk in.

m Jij wordt straks een huisje, een eigen ecosysteem en je / vervuilt

v ik zeg toch ja hou je mond ik heb ja gezegd toch dus / alsjeblieft nou

m ik snap 't gewoon niet dat je moeder wil worden en tegelijkertijd wil lopen paffen.

v Jij snapt dat niet omdat jij nog nooit aan iets verslaafd bent geweest.

m Die twee impulsen lijken mij echt haaks

v je hebt gelijk.

Dus hou nou je mond maar.

Zet 'm op hè.

m Ik doe dit voor jou.

v Voor ons.

m Bedoel ik toch.

v Je ziet er knap uit in dat pak van je.

m Ik voel me misselijk.

v Hoe ging het?

m Hoor ik op maandag.

v Hou je e-mail in de gaten.

m Nou daar gaan we dan.

v En?

m Voilà: voor je staat het nieuwste radertje in het grootindustriële

apparaat.

v Ik ben zo trots op je.

m Kun jij me afzetten met de auto?

v Hoeveel, denk je?

m Hier links. Hoeveel

v bomen. Een paar weken terug had je 't over bomen aanplanten. Weet je hoeveel? Ik wel. Hoeveel bomen we zouden moeten aanplanten als tegenwicht tegen de

m hier weer links.

v Ik heb zitten rekenen. Hoeveel vluchten? Op en neer naar New York?

m Ik

v twee-duizend-vijfhonderd-en-vijftig.

m twee / duizend

v Ik zou zeven jaar lang iedere dag op en neer kunnen vliegen naar

New York en nog steeds niet zoveel schade aan de planeet aanrichten als wanneer ik één kind zou krijgen.

m Jij loopt weer te twifelen.

v Tienduizend ton CO2. Zoveel weegt de Eiffeltoren. Ik zou de Eiffeltoren liggen te baren.

m Je / zou niet de

v en als we nog een tweede zouden nemen is 't niet simpelweg twee keer zoveel want de kans dat *zij* ook weer kinderen krijgen en hoeveel dan en hoeveel de *kinderen* van hun *kinderen* er zouden krijgen en hoeveel kinderen de kinderen van de *kinderen* van hun kinderen en dat loopt exponentieel op. Rot toch op met je recycling en je elektrische auto's, rot op met je fucking spaarlampen, tenzij hoogopgeleide, bedachtzame mensen zoals jij en ik ophouden nageslacht te maken is de wereld totaal ge-fucking-naaid.

m Hier moeten we 't een keer over hebben.

v We hebben 't er nu over, het is fucking *krankjorum* het is fucking *angstaanjagend* het is taboe, het laatste echte taboe. / Niemand voelt zich nog geroepen om levens te redden, om om om om om een medicijn voor AIDS te ontwikkelen of weet ik veel, om mensen in leven te

houden, wat nodig is is dat de planeet zich verdomme van ons *zuivert*, ons verzuipt verdomme, ons verbrandt, twee derde van ons ruimt.

m Wat is er nou aan de hand? Wat is er nou eigenlijk aan de hand in dat brein van jou? Wat heb jij zitten lezen? Want echt, het is belangrijk dat je je bronnen grondig checkt. Er is veel bangmakerij en ik weet dat jij dat weet, ik weet dat jij dat allemaal weet. Jij geeft mij op m'n kop voor wat ik allemaal lees omdat het te te te weet ik veel is.

v Fucking, orkanen. Overstromingen. Fucking vulkanen. Aardbevingen. Tsunami's. Een *fucking kernoorlog*. Kom maar op.

m Hier aan 't eind rechts.

v En wij laten dat allemaal maar gebeuren. Wij zitten zo vast in onze eigen kleine fucking leventjes en ondertussen maken we iedereen van kant.

m We maken niet iedereen van kant.

We maken niet iedereen van kant.

,

v Ik ben ongesteld.

m O liefje.

v Dat betekent niet dat er iets met mij is.

m Weet ik.

v Ik ga een sigaret opsteken en jij hoeft daar niks van te zeggen, oké?
Ik ga roken tot ik moet kotsen.

m Wil je dat ik vrij neem?

v Ja. Nee. Je eerste werkdag? Ben je gek.

m Kan hoor.

v We zijn er nu toch. Ga maar. Maar wel direct thuiskomen hoor.

m Oké.

v En taart meenemen.

m Hier.

v Wat is dat?

m Taart.

v Ik heb je gemist.

m Hoezo? Ik bedoel, dank je wel, ik jou ook, maar

v 't voelt de laatste tijd steeds vreemder als we niet samen zijn.

m Het spijt me dat ik er nauwelijks ben geweest. Mijn functioneringsgesprek komt eraan.

v Ik wou dat ik met je meekon naar je werk.

m We kunnen samen lunchen. Maken we daar een ding van. Een iedere-dinsdag-ding.

v Oké.

m Wat is dat?

v Lunch. Broodjes.

m Shit.

v Het is dinsdag.

m Helemaal vergeten.

v Heb een picknick bekonkeld. Met zulk weer. Kom, gaan we op 't gras zitten. Ergens in de schaduw.

m Luister, ik kan echt niet.

v Niet zelf gemaakt hoor. Gekocht. En voor jou ook nog een donut en een flesje Rivella.

m Helemaal vergeten, het spijt me echt.

v En een appel om die donut te compenseren. Hoe bedoel je helemaal vergeten? Het is toch dinsdag?

m Ik heb een vergadering.

v Tussen de middag?

m Iets over duurzaamheid, verantwoord ondernemen bla bla bla.

v Sla 'm dan over.

m Maar het was mijn idee.

v Kom dan wat later. Het / was *jouw* idee?

m Compensatie, dat soort dingen ja dat was *mijn idee*.

Ik heb bedacht dat we bomen moeten aanplanten. Met het bedrijf. Heel veel bomen. *Bossen* vol. Om, weet je wel, onze *uitstoot* te compenseren, onze

v ja.

m Ik heb die artikelen gelezen die jij retweette. Hoe we het kantelpunt al lang voorbij zijn en dat het nu aankomt op aanpassen en noodmaatregelen en ons simpelweg fucking *schrapp zetten*. Klimaatmigratie. Massasterfte. Instortende economie. Oorlog.

v Ik kreeg ze niet uit.

m Hoe we tot 2030 hebben om een totale catastrofe te voorkomen.

2030.

Dan zit die kleine van ons nog op de basisschool.

Het is eigenlijk best interessant als je er eenmaal in zit, als je

v neuken. We zouden moeten neuken. Plekje vinden.

Nu. Eten we terwijl we lopen. Die donuts opeten en als we een plekje vinden een een een een weet ik veel, afgelegen

bosje of
parkje, of een
weet je wel, openbaar
toilet,

m niet in een openbaar

v even snel. Kun jij daarna nog naar je vergadering.

,

m Wat voor donut?

v Met glazuur.

,

m Vooruit dan.

v Nou.

Nou nou nou.

m Dat was lang geleden.

v Dat was hard nodig.

m Wat was jij luid.

v Luid?

m Waar kwam dat opeens vandaan?

v Wat bedoel je daar nou mee?

m Ik heb nogal wat uit te leggen.

v Er komen wel meer vergaderingen.

m Klopt.

v Zo trots ben ik, op jou. Jij probeert 't tenminste, jij probeert iets goeds te doen.

m Ik heb die vergadering *gemist*.

v Zijn wij echt goed volk?

m Ja.

v Ik bedoel, ja dat weet ik maar zijn we dat wel echt?

m Ja dat zijn we echt.

v Hoe dan?

m Hoe dan?

v Op welke manier?

m Dat zijn we gewoon.

v Ja. Oké.

m Wij worden prachtouders.

v Maar die vraag mag best gesteld worden.

m Vind ik ook.

v Goed dan.

m Dat maakt ons juist goed volk.

v Maar ik geloof toch niet

wij geloven toch niet, of wel soms, in zoiets als goed en slecht.

Juist en onjuist.

m O nee?

v Geloven niet in het kwade.

m Niet in het *kwade* nee, wij keuren mensen niet af, wij proberen empathie te hebben,

de zaken te zien vanuit hun / perspectief.

v Kant ik weet dat we dat doen ja maar denkt niet iedereen dat-ie goed is? Gelooft niet iedereen dat-ie

m sommige mensen niet, die stellen nooit dat soort vragen.

v Hitler of Thierry Baudet of

m iedereen denkt dat wat zij doen juist is. Min of meer.

v Hoe kunnen wij dan zeker zijn?

m Jij maakt je te veel zorgen.

v Ja.

m Jij piekert te veel.

v Oké.

m Oké?

v We moeten wel heel zeker van onszelf zijn, arrogant bijna, om een nieuw mens te willen maken uit onze genen en het op te voeden / en het groot te brengen als

m we zijn ook we zijn ook we zijn er ook zeker van. Wij zijn geen slecht volk.

v Oké. Goed.

m Ik moet echt terug naar m'n werk.

v Oké. Ik hou van jou.

m Die kleine mag dolgelukkig zijn met zulke bedachtzame ouders die zich dingen aantrekken en die zielsveel van hem zullen houden.

v Hem?

m Hem of haar.

v Wij recyclen.

m Klopt.

v Wij doen de kraan dicht terwijl we onze tanden poetsen.

m Dat ook.

v Wij volgen het nieuws. We stemmen. Lopen mee in protestmarsen.

We recyclen.

m Precies.

v Gaan naar de onafhankelijke koffiebarretjes in plaats van de grote ketens.

m Ook al smaakt 't naar modder.

v Naar modder? Nou sorry hoor.

m Ik zie je vanavond. Dan vul ik het bad voor je en kunnen we zitten

en praten. Zo goed?

v Meer warm.

m Oké. Even je voeten aan de kant, dat je je niet verbrandt.

v Wij kijken documentaires. We lezen de boeken die ertoe doen. Lezen de klassiekers. Gaan naar moeilijke arthouse-films.

m Fietsen overal naartoe. Kopen fair trade.

v Geven aan goede doelen.

,

Wat?

m Ik zei niks.

v Echt wel. Wij geven aan goede doelen. Ik doe sponsorlopen. Nou ja, eentje dan maar dat ga ik vaker doen.

m Ik zei niks.

v Wij ondertekenen petitie's. Retweeten artikelen. Proberen niet te kopen

bij bedrijven die geen belasting betalen. Jij hebt zo'n speciale bankpas voor dat AIDS-in-Afrika-ding van Bono.

m Ik zei / niks.

v Jij hebt vijfhonderd gestort op 555 toen met die vreselijke ramp. Oké te veel warm nou.

m Sorry.

v Wij hoeven ons niet schuldig te voelen dat we dingen bezitten want uiteindelijk in het grotere geheel zijn wij niet verwend, wij leven niet boven niet al te veel boven onze middelen we hebben 't niet over zwembaden of sportauto's of

m Ik zeg niks.

v Wij leven *heel bescheiden* eigenlijk, wij geven ons geld uit aan boodschappen en boeken en muziek en films en vakanties *soms* en de huur en we smijten 't niet over de balk en ja het zou prachtig zijn als we meer konden doneren ik voel ook echt dat we dat zouden moeten doen, ik zou willen dat we meer konden geven maar dat is gewoon niet, we hebben gewoon niet meer

m hé, even hoor

gewoon heel even, je draait nu

v draai ik nu door?

m Op een schaal van één tot tien? Nou, je zit niet meer bij één.

v O fuck dat zijn misschien dat zijn de hormonen misschien het zijn *mijn hormonen* ik voel me ook echt knetter ik voel me alsof, weet ik veel, alsof er stofjes alsof vreemde stofjes door m'n

m Oké maar dan nog, dan nog draai je

v sorry ik stop al ik stop al ik moet gewoon even zitten ik moet even bedaren, gewoon even zitten weken denk je dat 't dat is? Denk je dat 't tankstation nog open is weet jij of ze, ze verkopen condooms en dat soort dingen ja toch maar een zwangerschapstest denk je dat ze die ook

m wil je dat ik ga kijken?

v Moet je dat nou echt vragen moet dat nou echt waarom moet je dat nou weer vragen is dat niet fucking duidelijk, is dat niet soms ben jij net een kind soms en dan kijk je me aan met die sneue oogjes van wat moet ik doen? Alsof ik een fucking cryptogram ben. Moet ik 't dan echt zeggen? Ja, ja, ja ga, ga kijken, ga nu kijken waarom heb je je schoenen nog niet aan wat zit je me nou aan te staren alsof ik één of andere

m zijn dit ook nog de hormonen, denk je, of ben je nou gewoon een trutje?

v Het spijt me o fuck ik word knettergek dit is waanzinnig gaat dat zo? Is dit hoe dat gaat of ben ik nou overspannen aan het worden? Ik kan verdomme maar beter zwanger zijn want anders is dit doodeng.

m Dat is toch overgeven? Hoe het begint? Of niet ongesteld worden?

v Ik heb bijgehouden hoe welke datum is het?

m 't Is

v dertiende, veertiende

m wanneer was je voor 't laatst

v in de bioscoop wanneer hebben we die film ook alweer gezien?

m Je bedoelt die

v die kutfilm die jij zo leuk vond en waarbij ik in slaap viel?

m Dat was

v is dat alweer drie, vier weken geleden?

m Kutfilm?

v Vijf. Volgens mij was dat fuck volgens mij ja het was fuck fuck fuck dat was het ik had al lang

ga. Ga. Ga. Wat doe je hier nog? Ik ga met je mee. Ik moet een handdoek. Geef eens een kus.

m Hoelang zeggen ze?

v Eén minuut. Twee minuten.

m Goed dan.

v Laten we er drie van maken om zeker te zijn.

m Check 't elke minuut maar blijf dan wel checken.

v Goed goed ja goed. Ik roep je wel.

m Goed oké.

Hè?

v Ik kan niet waar jij bij staat.

m Jij hebt wel eerder zitten plassen / waar ik bij stond, toen met

v weet ik maar ik heb al voldoende prestatiedruk en dan nog

m glaasje water wil je een glaasje

v graag ja maar wacht werkt 't dan wel als 't rechtstreeks / door je heen spoelt

m of moet het een beetje brouwen ik begrijp wat je bedoelt.

v Staat niks over in de bijsluiter.

m Moet ik echt weg?

v Dit hoort niet bij de mooie herinneringen. Op een plastic staafje zitten pissen hoort niet bij de gezegende

m ja. Ik wil alleen, ik wil alleen bij alles aanwezig zijn denk ik 't hoort er allemaal

v goed dan oké oké zet de kraan open of

m hoe is dit?

v Ssstt.

m Straal of druppeltjes?

v Alsjeblieft.

m Sorry.

,

Moeten 'm eigenlijk niet zo lang open laten staan.

v Kunnen we voor één keer níet aan die planeet van je denken?

m Sorry.

v Oké dat is

denk ik

ja,

,

dus.

Nu wachten we af.

,

Hoe lang was dat?

m Een halve minuut.

v Echt? Wauw.

m Eén minuut.

v En hoe lang

m twee minuten.

v Goed.

m Drie.

v Oké,

daar gaat-ie dan.

,

m Waar is m'n telefoon?

v Jij hebt een hekel aan je ouders.

m Helemaal niet.

v Oké, ik heb een hekel aan je ouders maar ik bedoel ze zijn niet als de mijne, de mijne zijn

m je had ze al lang kunnen bellen.

v Ik ga nu bellen. Wil jij met ze praten?

m Nee.

v Daarna, bedoel ik, ze zullen met jou willen praten.

m Waarom?

v Weet ik veel, misschien willen ze wel, misschien willen ze wel zeggen, je weet wel

m Ik kan de mijne tegelijkertijd bellen.

v Kan natuurlijk kan, maar laat mij eerst even, eerst even, laten we dit

eerste telefoontje even doen en dan, weet je wel, dan weet men het, dan is het eruit en

m jij wil dat zij de eerste zijn die het weten.

v Is dat oké?

m Eerder dan de mijne.

v Ik wil alleen

ja.

m Vooruit.

v Ik tintel. Wat voel ik nou toch? Alsof, een beetje ondeugend, alsof

m Ondeugend? Je hoeft je toch niet ondeugend te voelen.

v Alsof ik me schaam bijna, alsof ik een

m ja het is nog geheim

v Is ook zo is ook zo 't is ons geheim. Het is ons geheimpje.

Godverdomme ik krijg ineens een fucking enorme, oooooah, rilling over

mijn rug.

m Je ziet bleek.

v Fucking kippenvel ik tril helemaal kijk dan ik had ineens en dit komt heel raar over maar ik had ineens het besef het besef dat 't niet alleen jij en ik meer zijn, in deze kamer, het zijn jij en ik en dan ook nog dat andere ding hier nu wat voor de helft jou is en voor de helft mij en voor de helft geheel iets nieuws.

Het is echt. Het is echt. Het is echt.

m Ja.

v Jou doet het niets of komt dat gewoon omdat ik niet meer helder kan zien?

m Nee, ik voel me
Ik ben blij. Ik ben

extatisch.

v Goed. Goed.

m Het is nog niet bezonken denk ik.

v Nee. Weet ik. Weet ik. Hoe bedoel je het is nog niet bezonken?

m Niks, 't is gewoon

ik had me erop voorbereid, mezelf schrap gezet en nu

v shock.

m Precies.

v Maar je

je voelt toch ook wat natuurlijk voel je wat, het laat je niet

m Ik

ja ik ben

het is de stilte voor de storm misschien of

v nee, ja weet ik weet ik.

m Ik laat dat van *jou* afhangen.

v Ah.

m Laat *jou* de richting, jij bent

v door 't dolle heen.

m Moeten we je ouders bellen?

v Oké.

m Nee, ik bedoel, móeten we je ouders bellen?

v Want

m ze zeggen nou eenmaal of niet soms
dat je niet niet meteen
omdat 't nog erg vroeg is en er van alles kan

v waarom zeg je dat nou?

m Gewoon, ze zeggen dat met een reden omdat, weet je wel, ze
zeggen dat een op de vier zwangerschappen eindigt in een

v Moeten we uitgerekend nu verstandig lopen doen? Een wolkbreuk
van rede op dit moment van puur geluk uitstorten? Kunnen we ons niet
voor één tel onoverwinnelijk voelen en roekeloos voordat we dingen
gaan zeggen als miskraam?

m Ik denk alleen maar

v moeten we nu echt *denken*? Kunnen we niet gewoon zijn, in dit perfecte belletje van blijdschap, gewoon heel eventjes?

m Het spijt me.

v Jij hebt echt geen idee soms, ik *voel* iets en hoop dat jij dat ook voelt maar jij denkt maar denkt maar denkt maar probeert logisch te zijn en ik word er doodsbang van.

Wat sta je ver van me af.

,

m Ja, dit is
dit is gewoon allemaal een beetje
ik ben gewoon een beetje

v laat mij maar even, dat was
dat was niet terecht hoe ik net tegen je tekeer
of wel soms?

m 't Is al goed.

v Draai ik door? Ik ben ineens zo gemeen en ik wil niet gemeen zijn.

m 't Is al goed.

v Niet tegen jou. Ik wil niet gemeen doen tegen jou.

Tegen niemand eigenlijk.

Jij hoeft je helemaal niet te voelen of te reageren op een bepaalde manier of

Je hebt gelijk je hebt gelijk, tuurlijk heb je dat. Ik ben gewoon echt

en ik ben ook nog eens gestopt met roken dus al zo

prikkelbaar. Eerste-schooldag gevoel. De wereld is zojuist groter geworden en ik kan ons zien vanuit de ruimte en wij zijn niet meer dan een

stipje.

Ik ga mijn moeder bellen.

m Heb jij echt een hekel aan mijn ouders?

v Ja.

m Vanwege

hoezo?

v De gedachte dat ons nageslacht hun genetische bouw deelt. Dat ik onze zoon in de ogen zou kijken en dan je vader zie dat maakt me heel nee. Ik ben gewoon emotioneel. Laat mij maar even. Ze zijn oké. Ik ben op ze gesteld. Op mijn manier. Tuurlijk ben ik dat.

m We gaan nooit langs. En nooit lang.

v Dat komt omdat
voel jij dat niet
dat ze op hun eigen manier heel aardig zijn, ze zijn
als je eenmaal bent gewend aan hun
nou ja je weet wel,

maar als ik te lang bij ze in de buurt ben dan vrees ik dat ik misschien wel een schaar in hun nek zou kunnen steken.

m O.

v Heb jij dat nooit?

m Met *jouw* ouders, bedoel je?

v Nee, met die van

waarom zou je zoiets denken over *mijn* ouders?

m Doe ik ook niet.

v Waarom zeg je zoiets nou? Mijn ouders zijn altijd / niks dan

m klopt weet ik. Ik zeg ook niet

v nou moet je oppassen hoor.

m Sorry.

v En ons kind heeft straks ook hún genen dus nou moet je oppassen.

m Kunnen we gewoon even

laat maar.

v Even wat?

m Laat maar.

v Wat?

m Kunnen we

ik moet dit gewoon even op pauze zetten, gewoon even deze ruzie / op pauze zetten en je zeggen dat ik van je hou.

v Niks ruzie dit is een / woordenwisseling.

m als we elkaar toch aan stukken gaan rijten is het beter dat we even een tel rust nemen om

v kun je dit niet laten? Eerst een bom gooien en dan vredesbesprekingen eisen?

m Nu zijn *wij* ouders.

,

v Ja. Oké.

m Dus wil je een knuffel of misschien zelfs

v nee laten we dat nog even laten voor

m nee, oké.

v Ik heb daar nu even geen zin in.

m Prima.

,

Laten we je pa en ma bellen.

,

v Straks misschien.

m Ja.

v Oké.

m Nou, wat zei ze?

v O, je weet wel.

Ze is blij. Natuurlijk is ze dat.

m Alleen

v niks. Ze is tevreden, ze is blij.

m Wilden ze niet met mij spreken?

v Nee.

m Mij feliciteren?

v Ze moest huilen.

m *Fijn* huilen?

v Huilen om
weet ik veel. Ik denk niet dat ze meende wat ze zei.

m Wat zei ze dan?

v Ze weet dat ik van jou hou.

m Wat zei ze?

v Ze maakt zich gewoon zorgen om mij dat is alles.

m En had liever dat je het kind van een ander kreeg.

v Dat zei ik niet.

m Jammer dan want dat krijg je niet, je krijgt het mijne dus zij kan doodvallen.

v Alsjeblieft praat niet / zo over

m kutwif kutwif kutwif kutwif.

v Nee.

m Vindt dat ik haar verveel dat is wat jij zei.

v Nee.

m Omdat ik haar vertelde dat ik een boek las over straling.

v Nee.

m Alleen omdat ik haar probeerde te vertellen over voedselschaarste en koolstofuitstoot.

v Nu verveel je *wel*.

m Dat waren *jouw boeken*.

v Ze zei helemaal niets.

m Geef me je telefoon.

v Oké.

m Ik ga haar bellen.

v Prima.

m Echt hoor.

v Doe 't dan.

,

m Ik ga d'r op d'r nummer zetten.

v Weet ik toch.

,

Weet ik toch.

Kom hier.

,

Wat is er nou?

m Kan niet slapen.

v Probeer 't toch maar.

m Probeer 't al uren.

v Zet dat brein van je uit.

m Het ene na het andere doemscenario speelt door m'n kop.

v Ach liefje.

m Dut steeds in maar 't is niets dan explosies en helikopters en landmassa's die de zee in storten.

v Angstdromen.

m Goh, zou 't?

v Jij hebt te veel slechte films gezien.

m We moeten op z'n minst / rekening houden

v Weet ik maar niet

m wanneer dan? Hè? We moeten erop voorbereid zijn voor als ze

v ik ga nergens van uit totdat ze 't zeggen. Ik kan me niet er niet op voorbereiden hoe ik me ga voelen mocht blijken dat ons kind

m goed maar toch

v dat er iets niet goed zit met

m Daar hadden we eerder aan moeten denken. Eerder over moeten praten.

v Oké goed hier komt 't.

Ik wil het hoe dan ook. Ook als
weet ik veel

ik kan me er niet in vinden het weg te spoelen en opnieuw te beginnen
toldat we er eentje krijgen die perfect is.

m Dat zeg ik ook niet maar laten we wel / realistisch blijven over

v Ik zeg dat ik weet wat ik wil.

't Kan mij niet schelen of het wordt geboren zonder botten of benen,
zonder handen of gezicht niks dan een een een een een een vormloze
homp huid met een mondje dat maar jankt en jankt 't maakt mij niet uit
al ziet het eruit als dat ding uit Eraserhead het is van mij, van ons en het
hoort bij ons en wij houden ervan, dat doen we, we houden er hoe dan
ook van

hoe dan ook.

,

m Ja nee. Weet ik.

v Toch?

,

m Ja.

,

We moeten echt gaan slapen.

,

Slaap je al?

,

Ik kan niet slapen.

Probeer 't wel.

Probeer mijn brein uit te zetten.

,

Ik dacht altijd

Ik ben oké, ik ben een oké mens. Een normaal genoeg mens. Al met al, weet je wel, *goed volk*.

,

Ik wou dat ik vroeger meer had gelezen. Of misschien, met meer mensen het bed had gedeeld. Of had gereisd. Het wordt nu moeilijker op reis te gaan weet je, met

niets houdt op. Dit is het begin van iets.

Ik ben jong. Wij zijn jong. Het is spannend.

Weet niet eens meer of m'n ogen nog open zijn. Houd ik je wakker?

Kan maar niet ophouden met peinzen. Over alles. Het leven. Het heelal.

De dood.

Denk in hoe ik eruit zal zien. Dood. Finito. Niet meer dan een ding wat daar ligt. Wie mij zo zal zien.

Wat voor uitdrukking op m'n gezicht.

Als een gezicht zich ontspant ziet 't er een beetje sarcastisch uit vind ik.

Mijn dode gezicht.

Als 't gaat gebeuren, de eindoplossing, voor het voortbestaan van de mensheid, dan gaan *wij* dat nog meemaken. Dat moet wel.

Ongeëvenaarde wereldwijde samenwerking. Individuele opoffering.

Vernuft. En wij zullen dat allemaal zien.

Als wij praten dan kan ik mijn ogen niet van je afhouden. Jij bent zo open met mij en soms doet dat pijn maar dan onthoud ik dat jij dat soort dingen alleen maar zegt omdat je me vertrouwt. Dat ik een anker ben of zoiets, ik ben de kern en jij een proton, *klopt dat?* Ik denk dat jij soms

denkt dat wij een gesprek hebben en dat ik luister en antwoord maar eigenlijk ben ik alleen maar stil omdat ik geen idee heb wat te zeggen. Jij bent net een beest, een hongerig, wild beest en jij cirkelt om mij heen en je grauwet en je bent mooi en opwindend en jij vertrouwt mij omdat ik stilsta maar in werkelijkheid sta ik stokstijf, echt ik weet gewoon niet wat te doen en ik maak me zorgen dat jij soms denkt dat dát kracht is en dat is 't niet, dat is 't niet, het is alleen maar

Ik droomde dat de baby geboren was maar het was maar een wolk. Een klein donderwolkje. Of een kronkelend wezentje met slagstanden en klauwen en lichtgevende ogen.

Soms pak ik een boek van de plank, zomaar een boek en dan heb jij al ezelsoren gevouwen en dingen onderstreept. Sterretjes in de marge gezet. Dan staar ik naar een zin die jij hebt aangestreept. Lees ik de alinea keer op keer. Dan denk ik: wat heeft zij gezien dat ik niet kan zien? Wat begrijp ik nou niet?

v Ga slapen.

m Hoe laat is 't?

v Je lag te snurken.

m Wat doe je?

v Kotsen. Alsof ik ben vergiftigd. Is zelfs een bloedvaatje in mijn oog gesprongen, kijk dan.

m O. Ja.

v Kijk dan, mijn buik. Ik ben duidelijk

m ja nee, duidelijk ik zie 't.

v Ik ben

m gigantisch.

v O.

Dat is niet wat ik

m nee ik bedoel,

v *gigantisch*? Echt?

m Alleen, nee, dat je 't *ziet*, je ziet dat je

v ik bedoelde alleen

m ik bedoel je kan 't zien, echt waar, je bent duidelijk

v je kan 't zien, je kan 't duidelijk

m er zit een buikje.

v Een buikje. Ik heb een *buikje*.

,

Volgens het Internet is mijn baarmoeder zo groot als een grapefruit.

Waarom moeten ze nou weer alles uitleggen aan de hand van eten? En waarom noemen ze de baby 'baby.' En niet 'jouw baby?'

'Baby heeft het formaat van een linzezaadje.'

'Baby heeft het formaat van een tuinerwt.'

'Een pinda.'

'Een olijf.'

m Heb je honger?

v Als een paard.

m Maak ik ontbijt voor je klaar.

v Ik heb zin in spek en wasmiddel.

m Spek kun je krijgen.

v Doe je ogen eens dicht.

m Wat heb je gedaan?

v Wij hebben een kinderkamer.

m Groen?

v We willen toch geen roze of blauw en geel is ook weer zo

m weet de huisbaas eigenlijk wel dat je

v Ik heb boompjes geschilderd.

m Ik heb chocola meegebracht met stukjes chili.

v Je bent mijn held.

m Is het raar dat ik heb zitten lezen over scholen in de buurt?

v Wil jij het weten? Jongetje of meisje? Of zullen / we

m moet dat geen verassing blijven voor de dag zelf?

v Nou is die dag op zich al bijzonder genoeg.

m Ik ben te nieuwsgierig om te wachten.

v Ik ook.

,

Ik zat te denken.

't Slaat nergens op.

Maar wat als ik nou niet

wat als ik er nou niet

van kan houden?

Wat als ik het in de ogen kijk en het mijn pink omklemt en ik het in m'n armen houd en ik helemaal niks voel? Dat komt toch voor?

m Niet bij ons.

v Ik ben zo enorm bang. Ik heb geen idee hoe ik straks zal zijn.

m Jij wordt een fantastische moeder.

v Dat weet je niet.

m Weet ik wel.

,

v Dank je wel dat jij de mijne bent. Dat je 't met me uithoudt ook als ik

,

wij zouden moeten trouwen. Ik weet dat dat ouderwets is en wat dan ook. Ik weet dat jij tegen het hele idee bent.

Ik hou van jou. Dat zeg ik niet genoeg.

m Wat ben je mooi.

v Niet dik?

m Dik en mooi.

,

v Word alleen maar dikker.

m Ga ik wel van uit.

v En hoe.

m Ja.

v Ik word een planeet.

Dus

dat je 't weet.

Zet jezelf maar schrap.

,

m Oké.

v Au.

m Wat is er?

v O.

O nee.

m Bloed.

v Dit niet. Niet voor ons.

m Ziekenhuis. Nu.

v Ik kan dit niet aan.

m Ik wacht buiten.

v Nee.

Ik heb je nodig.

m Oké.

,

v Kan ik in ieder geval weer beginnen met roken.

m O lieverd.

Shit.

v Je had gelijk. We hadden ons niet moeten verheugen.

m Doe niet zo raar.

v We hadden 't niemand moeten vertellen. We wisten dat dit kon gebeuren.

Heb jij muntjes voor de koffieautomaat?

m Geef mij de sleutels maar.

v Ik ben niet invalide.

m Wat wil je dat ik doe?

,

Praat met me.

v Wil ik niet.

m Hou dan mijn hand vast.

v 't Is eigenlijk maar beter ook, toch? Had ons leven compleet overhoop gehaald. Zoveel tijd en geld, zoveel dat mis kon gaan. Slapeloze nachten vol zorgen of met onze kop in 't zand. De wereld. Wie neemt er nou op dit moment een kind?

We zouden van geluk moeten spreken. Dit is een opluchting dat is het dat is het dat is het we zouden diep moeten ademhalen en een enorme zucht van godzijdank dat wij er niet aan meedoen, wij gaan niet nog zo'n klein verloren persoontje toevoegen aan deze overbevolkte wereld dus applaus voor onszelf. Ontkurk de champagne maar. Laten we op vakantie gaan. Ergens naartoe vliegen. Geld aan onszelf besteden voordat de wereldeconomie helemaal instort. Als er rellen uitbreken doen wij mee. Laten we iets kapotslaan. Brand gaan stichten. Als we een elektrische auto zien met zo'n 'Baby aan boord' sticker laten we 'm dan van de weg rammen de schijnheilige klootzakken. De schade die ze aanrichten.

,

Het spijt me ik weet niet wat ik verkeerd heb gedaan.

,

m Kom, we gaan naar huis.

,

v Zeg me dat het geen

,

Zeg me dat het geen opluchting is.

,

Als je wil mag je liegen.

,

m Ik krijg van die impulsen om ineens zo maar meestal ben ik gewoon uitgeput. Leeg, verdoofd, maar dan wil ik

ineens de drang om pijn te doen. Kapot te maken. Mijn vuisten doen pijn van het samenballen.

Heb jij dat ook?

Heb een kopje kapotgemaakt op m'n werk. Gooide het in de gootsteen. Stuk. Was dat niet van plan. Gebeurde gewoon. Enorm om zitten janken. Voelde geweldig.

,

Probeer te slapen.

'
Ik ben er.

Ik hoorde je opstaan, mag ik bij je komen zitten?

Je was in slaap gevallen. Ik heb je maar gedragen.

Slaap lekker.

Goeiemorgen.

Slaap lekker.

Ik heb thee gezet.

Ik zie je na m'n werk.

Heb je nou de hele dag zo gezeten?

Het wordt donker.

Het wordt licht.

Kom naar bed.

Je was in slaap gevallen.

Ik werd wakker en je was er niet.

Je hebt al dagenlang geen woord tegen me gezegd.

,

Liefje.

,

We moeten wel doorgaan.

v Alsjeblieft niet.

m Wat is er nou?

v Dat hoor je te weten zonder 't me te vragen.

m Het voelt alsof je mij bestraft.

v Dat probeer ik niet te doen.

m Je bent boos op me.

v Nee. Nee dat ben ik niet ik ben

ja. Vooruit ergens wel denk ik. Ik ben boos op dit. Dit

alles. Ik haat het.

m We kunnen het opnieuw proberen.

v Nee.

Dat kan ik niet aan.

Sorry.

't Is eruit.

,

Moeten wij samenblijven denk je? Of moeten wij

weet ik veel.

Niet.

m Ik

v Ik zeg dit niet omdat ik uit elkaar wil. Ik weet niet wat ik wil.

Ik denk alleen dat het goed zou zijn

Ik denk dat 't een goede gelegenheid voor ons is om

weet je wel,

te praten.

Het gesprek aan te gaan.

Onszelf enkele belangrijke

weet je wel,

lastige

m gelegenheid?

v Je begrijpt best wat ik bedoel alsjeblieft werk nou godverdomme even mee.

m Nee. Ik weet wat ik wil.

v Wij zouden, nee, wij zouden de tijd moeten nemen en hier echt over na moeten denken omdat ik op dit moment jou niet aan wil kijken. Jij moet gewoon je armen om mij heen verdomme maar dat doe je niet en

nee niet doen, alsjeblieft, niet nu, niet omdat ik het zeg, dat wil ik niet,
nee

m sorry.

v Dat verdomde verontschuldigen je weet niet eens of wel soms waar je
je voor verontschuldigt, dus

ik heb gewoon

even

ruimte

nodig.

m Ruimte?

v Ruimte. Ruimte godverdomme. Ja. Wubbo fucking Ockels waarom
herhaal je nou / alles wat ik zeg?

m Sorry ik probeer

alleen

't op een rijtje te zetten meer niet. Probeer jou bij te houden, meer niet ik
probeer 't godverdomme

v op een rijtje te zetten.

m Ja. En dat duurt even dus het spijt me. Ik hou van jou. Ik ben ik weet niet wat jij nodig hebt of wat jij dit is voor mij ook moeilijk

v O rot toch op / dat zeg ik toch helemaal niet, ik zeg toch niet dat 't voor jou wel makkelijk is ik weet dat 't dat kun je mij niet kwalijk nemen dat kun je niet luister we zitten allebei in hetzelfde wij hebben allebei

m nee je moet me even helpen nu je moet me helpen een klein beetje godverdomme je moet me gewoon wat hints geven wat jij nu nodig hebt omdat ik eerlijk gezegd voel dat jij achter een glazen wand staat een glazen muur en ik kan niet bij jou.

v Ga nou verdomme niet zitten janken want dat

luister,

o in godsnaam.

Het is al goed.

Fuck. Echt waar.

Er zijn mensen op de wereld met *echte* problemen. Dit is gewoon

mensen maken dit wereldwijd mee. De hele tijd.

Sinds mensenheugenis.

Wij

we kunnen 't opnieuw proberen. Als dat is wat we willen.

m Dat willen we.

v Dat weet ik niet.

't Voelt alsof mijn huid is afgestroopt.

m Ik heb met iemand gezoend. Op m'n werk.

Dat nieuwe meisje. Van het uitzendbureau. Ik heb haar niet over jou verteld en ik weet niet waarom, heb haar niet verteld dat ik een

,

ze was lief voor me. Zij was lief voor me. We hadden 't over muziek.

En ze kustte mij en ik hield haar niet tegen. En dat gevoel, die impuls op haar te willen, in haar te willen, alsof ik er geen controle over had en ik moest in een fractie van een seconde besluiten anders hadden we daar liggen neuken, roekeloos, gedachteloos, door spijt gespleten, en ik nam die seconde en draaide mijn hoofd af en zei sorry.

Hoe gekwetst jij je ook voelt en rauw en boos nou dat voel ik me ook en ook dat ik meer van jou hou dan van wie ook. Ik zou mijn armen voor jou afhakken. Mijn ogen uitrukken. En het spijt me. En ik weet ook dat als ik maandag terugga en zij daar is dat ik 't misschien opnieuw doe.

Ik kon onze toekomst samen zien, dit plaatje van hoe ons leven zou zijn en 't voelt alsof ik ben beroofd en ik moet leven in deze stomme boze versie van de wereld waar de persoon die ik het meest liefheb, mijn allerbeste maatje in de hele wereld me niet eens aan kan kijken en waar ik mezelf niet aan kan kijken.

Ik mis jou.

Ik wil tegenover je zitten in een restaurant, een fles wijn delen. Ik wil naar de bioscoop gaan en je hand vasthouden. In het park rondrennen.

We kunnen 't opnieuw proberen. Misschien adopteren.

,

Wat lach je nou?

v Voor het eerst in tijden voel ik een beetje helderheid.

Ik heb verdriet. Ik heb heel veel verdriet gehad en ik weet niet of het ooit helemaal weggaat. Het spijt me dat ik niet wist hoe je te vertellen wat ik nodig had. Ik weet niet wat ik nodig had.

Nee dat weet ik wel.

Wat ik nodig had was dat jij geduld met mij had. Om te wachten zo lang als nodig. Wat ik nodig had was dat jij dapperder was dan ik en jouw eigen gevoelens ondergeschikt zou maken en mij zou begrijpen, zelfs als je niks begreep. Dat je voor één keer zelf initiatief zou tonen en geen aanwijzingen nodig had. Dat je zou proberen je in te beelden hoe het is een miskraam te hebben. Dat je beseft dat er bepaalde gevoelens zijn waar ik mee om probeer te gaan en jou voor probeer te beschermen en

dat ik *heel hard* m'n best doe.

Wat ik vooral nodig had was dat jij niet met iemand anders zou zoenen.

,

Dus, ik doe wat voor ons allebei 't verstandigste is. Dat is het dan.

Maar goed dat we geen kinderen hebben.

,

Daar ben je dan.

m Je ziet er goed uit.

v Helemaal niet, hou je mond. Dank je wel.

m Nee, 't is

v dank je wel dat je met me af wilde spreken.

m O, dat is

nee, natuurlijk. Het verbaasde me dat je 't voorstelde

v ja.

m Starbucks.

v O. Nou ja. Je weet wel.

m Vond 't niks voor jou.

v Baard.

m Ja, gek hè.

v Staat je goed.

m O. Ja.

v Ik wist niet bij wie ik 't anders kwijt kon.

m Nee joh, ik ben blij dat je mij

v Mam was altijd op je gesteld

m Ik dacht dat ze me niet kon uitstaan.

v Nou ja.

,

m Hoe was de begrafenis?

v Die is morgen.

m O.

v Ga met me mee. Wil je met me meegaan? Ik bedoel, als / jij dat wil.

m Echt waar? Want

v raar? Te raar, vergeet 't. Sorry.

m Natuurlijk, ik kom, ja als jij dat graag wil.

v Ja dat wil ik echt dat zou fijn zijn. Moet je dat niet eerst voorleggen aan

m voorleggen aan wat? Hè?

v Laat maar.

,

m Mijn pa is overleden. Paar maanden terug.

v Heb je me niet laten weten.

m Nee, weet ik ik

wist niet of

v o, nee, dat is

natuurlijk.

,

We komen zo onderhand op die leeftijd.

Eng. Voor je 't weet zijn alleen jij en ik nog over.

,

Fuck. Moet je jou nou zien.

m Nou, en jou dan.

v Wil gewoon even gewoon

even een momentje hoor.

Plaatje maken in m'n hoofd.

Klik.

m Hé joh.

v Nee, laat maar. Laat maar.

m O, alsjeblieft nou niet
nou moet je niet
o.

v Het spijt me, ik had mezelf nog zo voorgenomen dat ik niet zou

m maakt niet uit. Maakt niet uit.

v Puinhoop. Toch al. Nou knap hoor. Applaus voor mezelf.

m 't Komt wel goed, toch

't komt wel goed

,

v Nou goed, hoe gaat 't met je? Met je leven? Met je werk? Goed? Alles goed?

m Ja / 't is

v en met je uitzendmeisje?

m O. Ja. Nee, wij zijn niet langer

v nee?

m Nee we zijn, wij, / ik bedoel wij

v dat is echt ik vind dat echt het spijt me voor je.

m Nee nee nee, ik bedoel nadat wij,

jij en ik

nadat wij eenmaal

ik was gewoon niet

ik had gewoon niet de

energie

voor een nieuwe

niet meteen, niet

v dus jullie hebben niet

ik bedoel

jij en dat

uitzendmeisje

dat was verder niet

jullie hebben verder niet

m o, nou ja, *dat wel*, maar

maar dat was alleen maar

godverdomme.

Dat was weer een *heel ander*

v juist.

m verhaal.

v Juist. Ja.

m En jij?

v Willen we 't hier echt over hebben? Ik bedoel, *ik wil 't hier niet over hebben.*

Ik weet dat wij niet

dat jij en ik niet langer
maar dat betekent nog niet dat ik wil horen over jouw jouw jouw
seksleven of

m Nee oké.

v Dus jullie zijn niet meer samen?

m Nee. Fuck. Nee. Nee.
Nee.

Nee.

v Aha. Oké.

m Ik ben nu met

v ah oké.

m Ja.

v Je hoeft 't me niet

m Maakt mij niet uit.

v Ik wil 't niet horen.

,

Dus oké.

Dit gaat voor geen meter.

Ik weet niet wat ik verwachtte.

Ik denk dat ik maar ga voordat we 't over het weer gaan hebben.

m Dat is goed naar de klote.

v Ja hè. Niet te houden. Loop de hele dag te zweten als een

m alles ligt op z'n gat. De stad kan dit helemaal niet aan.

v Val ook om de haverklap flauw.

m Wat?

v Uitdroging of

sjouw wel constant een fles water mee maar die is al leeg voor je

m ja.

v Dus dan neem ik er twee mee maar dan loop ik de hele dag met al dat water te slepen en dat is ook weer

m ik weet 't voor mij ook het is

v dat klopte toch ook niet, wij twee, of wel soms?

We waren wel goed volk, dat wel, of niet soms, maar

het was gewoon niet voorbestemd.

m Jij gelooft toch niet in dat soort voorzienigheid, lotsbestemming-gedoe.

v Nu wel.

m O,
sorry. Echt?

v Ja.

Nee.

Ik denk met hoe de wereld er nu bij ligt,
ik denk dat als ik niet zou denken dat iemand 't allemaal op ging lossen,
dat een of ander bovenmenselijk genie ging bedenken hoe het allemaal

opgelost wordt dan

denk ik dat ik helemaal door zou draaien.

Ik kan er niet bij dat het vanaf nu alleen maar bergafwaarts gaat. Dat mensen gaan vechten om water. Om land. Om schone lucht. Dat er misschien kampen komen of

Ik weet 't niet.

Ik ben veranderd.

Wij allebei.

Ik ben gestopt met roken.

m O ja?

v Da's echt troep. Voel me stukken beter.

m Ik ben juist begonnen.

v Dat meen je niet.

m Ik zie er cool uit.

v Nou nee hoor.

Nee.

m En je studie?

v O. Ja. Af. Klaar.

m Dus jij bent doctor.

v Technisch gezien.

,

m Ik ben weer aan 't spelen. Paar optredens in de band van een vriend. Niks bijzonders.

v O ja?

m Het is een soort electro-achtig ding, een nieuwe richting.

v Nou.

m Ik denk dat ik dommer ben geworden.

Sinds wij

,

Ik heb geen idee welke boeken ik moet lezen, lees überhaupt niks. Niet de krant. Koop hem wel maar

Stapelt maar op naast m'n bed.

Lees wat recensies. De tv-gids. Weet je wel. Sportkatern. Maar

Ik heb geen idee wat er gebeurt in de wereld.

v Die is goed naar de klote.

m Mensen praten over dingen maar

Namen. Landen, zelfs, waar ik nooit van heb gehoord.

Overstromingen. Droogtes. Golven zo hoog als wolkenkrabbers.

Protesten. Rellen. Alles zo extreem.

En ik denk alleen maar

wat is er gebeurd met mij? Waar ben ik terechtgekomen? Ik weet niet meer hoe te denken.

En dat voelt, weet je, echt

geweldig.

Me geen zorgen maken over zoi waar ik toch geen invloed op heb.
Vroeger werd ik zo boos op mensen die geen boeken lezen of
nadachten of zich geen zorgen maakten maar *nu snap ik dat volkomen*.
En zo zal het blijven. Hoe meer verdeeld alles raakt hoe meer mensen
het zullen uitzetten, weet je wel, hun

weet je wel. Rede. En zo.

Mensen zullen antwoorden willen zonder zelf moeite te hoeven doen of
de antwoorden die niet goed *voelen* afwijzen.

Er *bestaat* zoiets als objectieve waarheid.

Wauw wat praat ik veel.

Ik weet niet meer wat ik leuk vind. Zoek uren naar muziek op m'n
telefoon maar doe niks dan
skip skip skip.

Vroeger kwam ik gewoon

thuis. Zette een cd'tje op. Glas wijn erbij. Koken. Échte, weet je wel,
ingrediënten. Een film kijken.

v Ja.

m De lampen dimmen. Sfeerlicht aan. Nu laat ik alles gewoon branden. TV. Weet niet eens meer wat ik zit te kijken. 't Gaat gewoon voorbij. De tijd. Voorbij.

Zit daar maar. E-mails te checken

Fucking

Internet.

Uur na fucking uur. Voorbij. Foto's van mensen die ik niet ken. Feestjes. Vakanties. Onbekenden op Ibiza.

Ook, weet je wel,
porno. Om eerlijk te zijn. Maar

niet om

niet met

enthousiasme. Gewoon

weet niet wat ik anders moet. Wat moet ik dan doen? Onderzoek?

Naar

weet ik veel,

'
Weet ik veel.

'
Soms zit ik in de auto. Ach laat ook maar.

'
Soms overkomt me iets, dat ik ineens zomaar

alsof ik plotseling wakker word.

Terwijl ik achter het stuur zit. Nee, dat niet, niet helemaal, 't is niet dat ik moe ben, ik slaap aan één stuk door. Dat is 't niet. Het is meer van

wie bestuurt de auto nou? Dat ik me niks herinner van de afgelopen twintig minuten. Weet je wel. Alsof de automatische piloot in me aanstond. Een soort zombie of

soms heb ik dat *dagenlang*.

Dagenlang.

Nu ik hier met jou ben nu

,

v Ja.

,

m Ja.

v Nou.

Nou nou nou.

Fuck.

m Ja.

v Nou.

m Ja.

v Nou nou nou.

m Dat was

v ja hè. Was 't echt.

m Ik voel me hier niet slecht over.

v Jij,
hè? Jij voelt je niet

m helemaal niet.

,

v O.

m Wat?

v Niets.

m Wat?

v Nee, niets ik ben

ik was alleen maar

ik moest aan iets denken.

m Waaraan?

v Aan

dat ik mezelf zo liet gaan.

Ik was 't even helemaal vergeten. Háár helemaal vergeten.

m O. Nee, dat bedoelde ik

v maakt niet uit.

m Ik

nee ik wou

ik dacht helemaal niet, ik was alleen maar

v nee natuurlijk niet.

m Alleen maar aan 't praten alleen maar

v weet je wat 't is

het voelde goed.

Of niet soms? Ik bedoel

voor mij wel in elk geval.

m Ja, nee, natuurlijk was 't

ja.

Het voelde goed.

,

Het voelde goed.

Maar

v kunnen de maren even wachten? Ik denk dat we 't allebei wel weten.

Kunnen we niet even

gewoon heel even

hier liggen en doen alsof we jaren terug zijn en er nooit iets is gebeurd.

Dat we de krant gaan halen en misschien de stad in naar een

eetcafeetje. Op de spelautomaat raggen. Kibbelen over een of ander

boek dat ik heb gelezen en dat ik slecht uitleg en dan klinken alsof ik

een voorstander ben van

weet ik veel,

dwangmatige euthanasie voor bejaarden of

weet je, ik heb al die tijd een laasje gehouden met jouw sokken en wat spulletjes.

't Is hier benauwd. Sorry. Krijg nauwelijks adem. Kan 't raam wel openzetten maar het is buiten net zo erg.

Ik heb het na jou met niemand gedaan.

Dat hoef je niet te weten. Het maakt niet uit. Het maakt niet uit dat jij het met twee anderen hebt gedaan.

,

Wat, méér?

m Wij waren uit elkaar voor

v nee weet ik. Weet ik.

Het maakt niet uit. Hoeveel? Niet dat 't uitmaakt.

m Wil je dat echt weten?

v Ja. Nee. Ik heb nog niet eens met een ander gezoend. Nou moet ik alweer huilen. Shit.

Ik heb het wel geprobeerd. Ging ik wat drinken met een of andere kerel. Maar hij was

afschuwelijk.

Ik wil niet dat je haar naam zegt. Van jouw vriendin.

m Verloofde.

v O.

m Ja.

v Laten we afspreken dat we elkaar nooit meer zien. Oké?

Wat kijk je verbaasd.

m Jij zei we elkaar nooit meer moesten zien.

v En toch ben ik hier. Waarom zou dat nou zijn?

m Het regent.

v Zie je niets aan me?

m Je hebt niet eens een jas aan. Wat moet ik zien dan?

v Ik dacht dat ik er, nou ja

anders

uit zou zien.

Stralend misschien wel.

,

m Bedoel je

v yep.

,

Oké, dus, verder dan dit heb ik 't niet gepland. Ik kwam niet verder dan dat ik 't jou zou vertellen en dan hoopte ik eigenlijk dat jij in zou springen en de reddende engel zou zijn, je sterk mannelijk zou gedragen en weet wat we nu verder moeten want dit is

ik bedoel

kom op Superman. Vlieg dan aan. Save the day.

Doe iets.

,

Niets.

Jij staat uit. *Seinstoring*. Mag ik op z'n minst binnenkomen? Ik ben zeiknat.

,

Straks is 't nog geboren voor jij je mond opentrekt. Floept het eruit en ligt het kronkelend, spartelend in de nageboorte kom op hou 't in de hand hou 't in de hand hou 't in de hand

mag ik op z'n minst binnenkomen of

m luister,

v kijk nou het kan praten.

m Oké, luister, het spijt me maar ik kan
kunnen we hier een andere keer over praten? Ik kom wel bij je langs, ik
kom

v Ze is thuis of niet soms?

Natuurlijk is ze dat. Ik ben een idioot. Dit is afschuwelijk. Ik ga.

m Wacht even, even

v Ik kan dit niet.

m Alsjeblieft.

v Niet doen.

m Ik wist wel dat ik je hier zou vinden.

v Hoe dan?

m Omdat ik al overal heb gezocht.

v Wat ken je me toch goed.

m Je moet hier eigenlijk niet 's avonds komen.

v Wij hebben nog geneukt in die toiletten daar weet je nog?

m Het spijt me dat ik eerder niks kon zeggen.

v Toen kwam jij nog te laat op je vergadering.

m Natuurlijk ga ik doen wil ik doen wat nu het juiste is.

v Het juiste. Juist ja.

m Ik zal je ondersteunen.

v Ondersteunen. Geweldig hoor.

m Wil je alsjeblieft even, het spijt me, maar houd alsjeblieft even je mond omdat 't al
jij maakt het onmogelijk om na te denken en ik moet echt even nadenken.

v Nee. Dat doe ik niet. Jij zou helemaal niet na hoeven te denken. Dat zou helemaal niet hoeven. Jij zou godverdomme gewoon moeten weten wat je nu moet doen.

Zeg wat je wil. Zeg wat je voelt. Maar zeg niet wat ik zou moeten horen.

m Ik weet *niet* wat jij zou moeten horen.

v Nou dat maakt 't helemaal gemakkelijk.

m Ik moet even zitten.

v Kan ik me voorstellen ja.

m De aarde beweegt.

v O ja? Goh.

m Wat ik denk, wat ik *voel* is dat er geen ideale uitkomst is. Ik moet dit aan mijn verloofde vertellen.

v Dat moet je zeker.

m En ik
alsjeblieft, hou even je mond.
Sorry, geef me even de kans.

,

Dank je wel.

,

Goed.

Dus
oké,

laten we trouwen.

v Nee.

m Waarom niet?

v Oké, ten eerste, omdat jij al verloofd bent met een ander.

Ten tweede,

omdat dit het minst romantische aanzoek is in de totale trieste tragische tweehonderd-duizend jaar lange geschiedenis van de mensheid en ten derde,

omdat ik dat niet wil. Doe in godsnaam even kalm aan ik weet nog niet eens of ik het wil houden dus laten we

m Je wil 't niet / je gaat 't niet

v Ik heb nog niks besloten en ik hoef niet te weten wat jij ervan vindt want dat is godverdomme totaal fucking irrelevant.

Wat vind jij ervan?

m Ik zeg alleen maar

v jij denkt dat ik het weg moet laten halen.

m Even niet zo snel.

v Het probleem wegmaken. Het is een probleem. Dit ongeboren mensje is een een een een een

m alleen misschien moeten we 't misschien

v doodmaken.

m Bespreken. Stap voor stap doornemen.

v Dat wil jij dus. Jij wil het dood hebben.

m Ik zal jou steunen wat jij ook / besluit te doen.

v Ik wou dat *jij* dood was. Ik wou dat ik dood was. Ik moet nu een aardbeving. Een tsunami.

m Ik zal doen wat nodig is. Ik zal doen wat jij wil, wat jij nodig hebt.

v Wat ik nodig heb is dat jij je verloofde belt.

m Ik ga 't haar niet over de telefoon vertellen.

v Nee stel je voor dat je haar zou kwetsen.

m Nee omdat ze beter verdient.

v Beter dan dat haar aanstaande zijn ex-vriendin zwanger maakt bedoel je?

m Beter dan 't over de telefoon te horen.

v Ach wat ontroerend. Je houdt zeker wel veel van haar.

m Ja. Eerlijk gezegd wel ja. Verbaast je dat, ze is godverdomme mijn verloofde. Wij gaan over drie maanden trouwen.

v Moet ik alvast een hoedje uitzoeken.

m Zouden. Zouden over drie maanden gaan trouwen. Dat kan nou natuurlijk niet meer.

v En je hield ook van haar toen je mij op mijn bank lag te neuken?

m Ja.

v Je hield ook van haar toen je in mij klaarkwam?

m Ja.

v En daarom was je natuurlijk ook bij haar toen jouw zaad mijn eicelletje bevruchtte. Toen ik thuis lag te janken. Zo hard lag te janken dat alle bloedvaatjes onder mijn ogen sprongen. Toen ik lag te kotsen. Toen ik mijn oorbel uitrukte en de metalen punt in mijn arm kerfde, totdat het bloedde, veel bloedde, hier kijk dan, het was zelfs ontstoken. Ben je die avond naar haar teruggegaan en naast haar in slaap gevallen, je armen om haar heen, heb je gehuild of gewoon gegeten en tv-gekeken en haar misschien ook nog even geneukt, vluggertje maar op een andere bank?

m Wat er tussen jou en ik is gebeurd heeft niks te maken met haar.

v Tussen *jou* en *mij*, god jij leest *echt* niet meer hè.

m Ik hield nog steeds van haar, ja, op dat moment. Ik wilde haar niet kwetsen.

v Jij dacht gewoon eventjes niet na.

m *Ik had nooit gedacht dat ze erachter zou komen.*

v Wauw. Oké. Nee oké dan is 't helemaal in orde. Natuurlijk hield je heel

veel van haar, alleen op dat ene kleine momentje was klaarkomen nét iets belangrijker voor jou dan haar geestelijke gesteldheid en haar welzijn en nu gebeurt dít ineens, een keten aan gebeurtenissen die uitmondt in het wonder van de bevalling en dan gaat-ie opgroeien en zich gedragen zoals jij en hele hordes jankende vrouwen achterlaten die eenzaam in hun kamertje in hun armen liggen te kerven. Geef me je telefoon ik wil haar spreken.

m Nee.

v Ik wil haar mijn verontschuldiging aanbieden. Toen wij het samen deden toen dacht ik hoe ongelukkig jij leek, hoe eenzaam en wanhopig en hoe veel jij me had gemist, hoeveel ik jou had gemist en hoe afschuwelijk die idiote tweedimensionale verloofde van jou wel moest zijn maar ik durf te wedden dat ze prachtig is. Ik durf te wedden dat ze alleen maar heel erg

aardig is.

Geef me je telefoon.

m Nee.

v Deze dag deze dag deze fucking trouwdag die zij heeft lopen plannen sinds ze van keukenpapier een sluier maakte voor haar Barbie en nu ben ik er ineens, met die fucking buik van me, met de minuut dikker, het

levende bewijs dat haar hele wereld een grote hoop stront is. Ik durf te wedden dat ze zich van kant maakt, dat ze een van die mensen is die voor de trein springt, een van die omroepberichtjes op het station, *dat zou ik doen*, dat zou ik verdomme doen, ik zou elke ader die ik heb openklieven en levensgroot in 't rood op de muren kalken 'dit is geen schreeuw om aandacht.'

Geef me je telefoon.

m Nee.

v Hoe ben ik deze persoon geworden? Ooit was ik goed volk en nu ben ik verdorven. Ik ben echt *slecht*. Geef me die telefoon, ik meen 't, ik wil haar spreken.

m Dat helpt toch niks.

v Geef me die telefoon.

m Nee.

,

v Nee je hebt waarschijnlijk nog gelijk ook. Ik denk niet dat ik 't goed zou aanpakken.

m Ik ga haar spreken. Nu. Face to face.

Oké? Ik doe het.

,

Mag ik bij je langskomen nadat ik haar heb gesproken?

v Waarom?

m Omdat ik dat wil.

En nergens anders heen kan.

v Oké maar

even

even een momentje. Oké? Gewoon
samen zitten en niet praten. Jij en ik. Jij, ik en dat kleine spikkeltje.
Die tienduizend ton CO2 die staat te trappelen om op de wereld
losgelaten te worden.

Gewoon heel even.

Wij drietjes.

,

Oké.

m Oké.

v Je bloedt.

m Ze was van streek.

v En verder nog

m wat geschop. Wat geschreeuw. Wat klappen.

v Heeft ze je pijn gedaan?

m Wat gekrab. Ze had me mooi te pakken, recht onder m'n oor, met d'r ring

v terecht ook.

m Ja,

laten we daar maar van uitgaan.

v Nee dat heeft ze verdiend. Ze heeft 't verdiend om jou echt helemaal fucking

m ja ja.

v kreupel te meppen.

m Nee, je hebt gelijk.

v Om wat jij hebt gedaan.

m Ja, maar

v had godverdomme je lul eraf moeten hakken.

m Oké.

v Ik moet wel gek zijn. Jij bent duidelijk niet te vertrouwen.

m Ik

wat?

v Jij bent duidelijk een fucking

m nee, da's niet

wat?

v Jij bent niet in staat trouw te blijven, niet in staat je lul te overstijgen.

m Ik ben niet de enige die je kwalijk kan nemen dat

v wel degelijk om eerlijk te zijn wel degelijk godverdomme wel degelijk
ben jij dat, ja wel degelijk.

m 't waren anders jij en ik samen die

v Ik ben niet met haar verloofd.

m Ik ook niet meer.

v Touché.

,

Touché.

,

m Goed, wat nu? Nu gaan we

ja, wat eigenlijk? Weer door als normaal?

v Normaal? Wat nou normaal? Wat nou?

m Nee, alleen

v Jij en ik zijn geen stel.

m O.

v Wij zijn geen
wij gaan nu niet ineens

m nee, oké.

v Niet zoals vroeger. Wij moeten helemaal opnieuw beginnen. Als we dat al zouden moeten.

m Ik dacht alleen
sorry, ik dacht alleen maar

v Ik ken jou niet. Jij bent een fucking vreemde nu. Een bedrieglijk, onvolwassen kwaadaardig fucking klein vreemdelingetje.

m Nou ja, ik dacht maar.

v Kun je beter niet doen. Dat raast maar door met honderdtachtig kilometer per uur en ik moet even op adem komen.

m Nee. Als we er te lang over nadenken doen we het nooit.

v Wat nooit?

m Dit. Nu. Ons.

Godver-de-tering. Ja het is een puinzooi maar

shit. Laten we het doen. Nee het zijn geen perfecte omstandigheden, nee we moeten niet roekeloos zijn maar laten we ons hier met open armen in storten. Oké? Ik hou van jou. Oké? Heb ik altijd gedaan. Wanneer ik niet bij jou ben weet ik niet wat ik met mezelf aanmoet en wanneer ik bij jou ben voel ik me thuis.

Wij hebben nooit bedacht hoe wij samen kunnen zijn zonder dat we elkaar op de kast jagen en ik wil zien hoe dat anders kan. Jij moet ophouden mij als een krankzinnige aan stukken te rijten en ik moet volwassen worden en me gedragen als een volwaardig mens.

Wat jij nodig had was dat ik weet wat jij nodig hebt zonder 't te moeten vragen.

Wat jij nodig had was dat ik me bewust ben hoe ik me voel en jou toegang geef tot wat er in mijn hoofd omgaat.

Op dit moment weet ik precies wat jij moet horen en dit is absoluut wat ik voel.

Wij gaan dit niet doodredeneren.

Wij gaan dit doen.

Wij gaan de boeken aanschaffen en de cursussen volgen en er uitkomen hoe wij samen ouders worden. Wij gaan samen ouder worden, en later op dit alles terugkijken en er om lachen omdat 't dan een heel leven geleden lijkt.

En wij gaan 't gesprek aan en wij gaan gewoon proberen te doen wat het beste is. Want wij zijn goed volk. Toch?

En wij gaan bossen aanplanten. Dat meen ik echt. Overal op de fiets naartoe. We kweken desnoods onze eigen groenten. We nemen nooit meer 't vliegtuig. We blijven gewoon hier. En we gaan bossen aanplanten. Jij en ik. Jij, ik en dat kleine spikkeltje. Die tienduizend ton CO2 die staat te trappelen om op de wereld losgelaten te worden.

Ons drieën.

,

v Dank je wel.

Dat moest ik horen.

,

Ik zal erover nadenken.

,

m Even ademhalen.

v Oké.

m Adem in.

v Ze komen nu vaker.

m Om de paar minuten.

v Pak de sleutels.

m We zijn er al.

v Laat me niet alleen.

m Ik ben bij je.

v Ik ben bang.

m Je bent zo dapper.

v 't Doet pijn.

m Ik ben het fototoestel vergeten.

v Daar is hij.

m Wat is-ie toch mooi.

v Mag ik hem nu vasthouden.

m Natuurlijk.

v Wij zijn een gezin.

m Ik ben zo moe.

v 't Is jouw beurt.

m Zal ik hem maar bij ons leggen?

v Hij moet spenen.

m Weet ik.

v Dat zeggen alle boeken.

m Alleen maar goede rapportcijfers.

v Ik ben zo trots op hem.

m Ik ben mijn fototoestel vergeten.

v Daar gaat hij dan.

m Niet huilen hoor.

v Hij is nog nooit gaan logeren.

m We overleven het wel.

v Je kan hem dat beter niet laten zien.

m Ik praat wel met hem.

v Het is belangrijk dat hij het van zijn vader hoort.

m Gaan we dit weekend nog weg?

v Ik wil hem gewoon nog even zien voordat hij de deur uit is, met hoe de wereld er nu bij ligt,

m weet ik.

v Heb jij je fototoestel bij je?

m Laten we gaan trouwen.

v Ja.

m We moeten voorbereid zijn.

v Het wordt vast niet zo erg als ze zeggen.

m Hij heeft niet gebeld.

v Alle vluchten zijn afgelast.

m Het is zo heet.

v De planeet is naar de klote.

m Wat ziet hij er anders uit.

v Hij wil zijn steentje bijdragen.

m Wij redden het wel.

v Dat zei ik hem ook.

m Het is maar een standaardoperatie.

v Weet ik.

m Hoort gewoon bij de oude dag.

v Hij brengt je met de auto.

m Het komt wel goed met mij.

v Ik ben bang.

m Het komt wel goed met jou.

v Hij heeft een tehuis voor me gevonden. Waar ze cursussen hebben en van alles. Creatieve dingen. Het is dichterbij hem dus nogal ver van hier. Soms moppert hij op me. Je weet hoe hij is. Ik denk dat veel mensen boos zijn op mij. Op ons. Op wie er van ons nog over zijn. Ik vergeet meer en meer. Ik weet niet waarom ze zo boos op ons zijn.

Ik mis de gesprekken met jou. Kijk mij nou, heb ik weer een heel gesprek met mezelf.

Je bossen zijn er niet meer. Ik kijk maar niet meer naar het journaal, het wordt toch maar erger en erger.

Alles zit onder de as. Hij zegt dat ik het afstoffen net zo goed kan laten. Valt tegen me uit.

Ik ben doodop. Ben 't zat.

Maar het gaat allemaal wel. Moet je mij nou horen jammeren. Het is lekker koel vandaag, een dag zoals we ze vroeger hadden. Frisse lucht. Geen sirenes. Geen lawaai. Niks.

't Is goed zo.

,

Hoe dan ook, ik dacht ik kom even langs. Nieuwe bloemen leggen. Ik weet niet of ik nog de kans zal krijgen hier weer langs te komen dus

hoe dan ook.

,

Ik hou van jou.

Het licht dooft.

Longen ging bij Studio Dubbelagent in première op 14 januari 2014 in het Compagnietheater Amsterdam.

v Laura de Boer

m Teun Kuilboer

Regie & vertaling: Teunkie van der Sluijs

Deze herziene vertaling ging onder de titel *Ademen*, op 25 september 2020 in première bij Het Nationale Theater in Den Haag.

v Mariana Aparacio Torres

m Bram Suijker

Regie: Noël Fischer

Vertaling: Teunkie van der Sluijs

Dramaturgie: Martine Manten

Opvoeringsrechten van de Nederlandse vertaling zijn voorbehouden; inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij Berlin Associates, 7 Tyers Gate, Londen SE1 3HX, Verenigd Koninkrijk. Opvoering van deze vertaling mag slechts plaatshebben indien een licentie daartoe is verworven voorafgaand aan repetities

Duncan Macmillan (1980) is een Britse schrijver en regisseur, wiens werk eigentijdse sociaal-politieke vraagstukken onderzoekt. Na zijn debuut in 2005 won hij met *Monster* twee prijzen bij het prestigieuze Bruntwood Prize for Playwriting. *Lungs* ging in 2011 in première in Washington DC. Macmillan won er een Off West End Award voor beste nieuwe toneeltekst, en de CBS Outstanding Drama Award mee. Zijn bewerking van *1984* – die hij tevens mede regisseerde – speelde in West End en op Broadway, en won meerdere prijzen. De solo *Every Brilliant Thing* is inmiddels in tientallen landen opgevoerd, waaronder Nederland – evenals *People Places and Things*, dat werd genomineerd voor de Olivier Award voor beste toneelstuk. Naast regelmatige samenwerkingen met regisseur Katie Mitchell schrijft Macmillan hoorspelen voor de BBC, waarvoor hij ook de televisieserie *Trigonometry* schreef, en vertaalde en bewerkte hij werk van onder meer Ibsen, Von Horváth, Mayröcker, Handke and Auster.

Toneelteksten

People Places and Things – 2015

2071 – 2014

The Forbidden Zone – 2014

Every Brilliant Thing – 2013

Lungs – 2011

Platform – 2010

Monster – 2006

The Most Humane Way to Kill a Lobster – 2005

Toneelbewerkingen

Game of Thrones – 2023

Rosmersholm – 2019

City of Glass – 2017

A Sorrow beyond Dreams – 2014

1984 – 2013

Reise durch die Nacht – 2013

Don Juan Comes Back from the War – 2011

Teunkie van der Sluijs (1981) is als toneel-regisseur, vertaler en bewerker werkzaam in Nederland en Groot-Brittannië, waar hij deel uitmaakt van de artistieke staf van theater Young Vic in Londen. Hij regisseerde bij verschillende theaters in het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten, en zijn werk werd genomineerd voor onder meer de Samuel Beckett Award en de Off West End Award voor beste regie, en de Woven Voices-prijs voor toneelschrijvers. In Nederland regisseerde Van der Sluijs o.a. *The Mountaintop* voor De Meervaart en Senf Theaterpartners, *Waterdraggers* voor Het Zuidelijk Toneel, en meerdere Nederlandse premières van modern Brits en Amerikaans repertoire voor gezelschap Studio Dubbelagent. Ook regisseerde hij het drieluik *The Raisin Cycle* – bestaande uit *A Raisin in the Sun*, *Beneatha's Place* en *Clybourne Park* – bij Internationaal Theater Amsterdam voor Well Made Productions, winnaar van de Amsterdamprijs voor de Kunst 2017. Van der Sluijs was resident director bij Theater Amsterdam voor *ANNE* van 2014-16.

Vertalingen

Duncan Macmillan – *Longen* – 2014/20

Katori Hall – *The Mountaintop* – 2018

Alfred Uhry – *Driving Miss Daisy* – 2018

Thirsa van Til – *V: Virtue of Victory* – 2017

Gehring & Ketelaars – *Sexiety* – 2016

debbie tucker green – *Zomaar* – 2015

Gehring & Ketelaars – *Fort G* – 2014

Simon Stephens – *Motortown* – 2010

Toneelteksten en -bewerkingen

Tikkun Olam – 2022

Submission – 2018

HATE (La Haine) – 2012